

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
A délaí
convenu

**Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 12.

(437.)

Vol. 19.

Thursday,

July 2,

2009

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

O velkém procesu v malé soudní síni, zámčích, galeriích a restauracích

Jestliže jsme odjžděli z Toronto a zde začínalo jaro, v Plzni, kam jsme dorazili, již bylo toto roční období v plném proudu. Kvetly tulipány a v restauraci hotelu Rous bylo příjemné posezení pod deštníkem. To jsme ještě netušili, že nás čeká téměř nejhorší jaro v Praze, protože dny, kdy nepršelo by se daly spočítat na prstech jedné ruky a na prstech druhé ruky by se daly spočítat bouřky spojené s krupobitím, a to ještě nejhorší bouře a přívalové deště přišly po našem odjezdu.

Podobně vypadala i politická scéna. Skutečně zvláštní postavou putinovského typu je předseda ČSSD Jiří Paroubek, který vyhrožuje soudními procesy kde se dá a pokud je prohraje, tak se odvolává a tváří se jako že tyto procesy vyhrá a novináři se ho bojí už na cokoliv zeptat.

JAN KUBICE 9. ČERVNA 2009 BĚHEM SOUDU S JIŘÍM PAROUBKEM

Již evergreenem je jeho spor s bývalým ředitelem Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Janem Kubicem. Soud, u kterého jsme byli přítomni se konal před Městským soudem v Praze na Karlově náměstí. Charakteristické pro Paroubka je, že se ani neobtěžuje k soudu přijít. On na to má péče lidí, zatímco druhá strana si musí vše zajistit. Celková suma, kterou Paroubek požadoval byla 100 000 Kč. Zpráva o pronikání zločinu do státní správy prý poškodila jeho rodinný život. Již zde se naskytá otázka, o jaký rodinný život se jednalo, protože ministerský předseda byl zrovna v tu dobu v přechodu z jednoho manželství do druhého. Tedy, jestli rodinný život v prvním manželství, které se již skončilo, či v druhém, které se ještě nezačalo. Soudce Martin Valehrach s ohledem na nález Ústavního soudu z dubna letošního roku rozhodl, že spor s ministerstvem vnitra je třeba oddělit a pokračovat v něm před příslušným správním orgánem, zatímco soud proti Janu Kubicemu může proběhnout okamžitě. Rozdělil tedy požadovanou částku na dvě položky po 50 000 Kč.

Další perličkou bylo, že Paroubkův právní zástupce Emerich Slavík nazýval tuto zprávu, tak jak je velice často nepřesně nazývána i v médiích, *Kubiceho zprávou*. Tím vlastně nahrál na smeč právnímu zástupci Jana Kubiceho Milanu Hulíkovi, že už tímto názvem přičítá Janu Kubicemu autorství zprávy. Při tom se jednalo o materiály, které našli detektivové v bytě zavražděného mafιάna Františka Mrázka. Jinou kuriozitou byla část žaloby, že Jan Kubice nezabránil úniku této zprávy z parlamentu, kam ji předal v režimu tajné. Za předání zprávy médiím byli pokutováni poslanci Ivan Langer (stal se po volbách ministrem vnitra za ODS) a lidovec Pavel Severa. Oba tento přestupek odnesli nižším peněžním trestem než je suma, kterou požadoval Paroubek od Kubiceho.

Atmosféra v úterý 9. června 2009 před Městským soudem byla zajímavá tím, že na soudu byly přítomny všechny hlavní rozhlasové a televizní stanice. Dále pak

fotografové ze všech deníků a pokud tam byl nějaký bulvární tisk, tak bulvární redaktoři na chodbě nehovořili sprostě a chovali se civilizovaně, takže byli k nerozeznání od civilního tisku.

Jiří Paroubek, jelikož prohrál, musel platit soudní výlohy, tedy stal se sponzorem tohoto představení a zaplatí pouhých 30 000 Kč, což by na reklamu v nejvíce sledovaném čase zdaleka nestačilo.

Pokud však vyhraje v příštích volbách, má se prostý lid na co těšit. Každopádně Jiří Paroubek již byl v Moskvě za svým přítelem Vladimírem Putinem a příslibil mu, že pokud vyhraje volby, uvítá ho jako prvního státníka v Praze.

Soud tedy dopadl pro Jana Kubiceho dobře. Problémem je, že *propojení* podnikání a politiky pokračuje. Tuto neděli se konala v Kutné Hoře

JAN KUBICE ODCHÁZÍ OD SOUDU S ADVOKÁTEM MILANEM HULÍKEM

demonstrace asi stovky lidí proti uzavření místního pivovaru, který převzala jedna z nadnárodních pivovarnických společností. „Pochopitelně, že se nic nezmění,“ říkají demonstranti, „ale nechceme to nechat bez povšimnutí.“ Problémem je, že zákony se stále více tímto společností přibližují. Ba, že tyto společnosti začínají zákony ve jménu svobodného trhu diktovat a politici je na požádání v parlamentu jako novelu zákona velice rychle prosadí. Zatímco na změnu zákona o občanství čekáme řadu let.

Prezident Václav Klaus svými antikologickými aktivitami a zahleděním sám do své vlastní moudrosti se stal terčem, do kterého se strefuje svými šípy humor prostého lidu. Již v 15. století Jeroným Pražský pořádal happeningy, při kterých si dělal legraci z mocných, včetně Václava IV. Ani jeho jmenovec Václav Klaus

FIGURÍNA VÁCLAVA KLAUSE NA HRADĚ PŘI OSLAVÁCH JHO NAROZENÍ

není této kratochvíle ušetřen. Pod jeho okny se dva dny před prezidentovými narozeninami objevila figurína ověšená narcisovými květy, která ho nápadně zpodobňovala. V poslední době vadí jeho přístup k Lisabonské smlouvě. Při tom jeho otázky ohledně Lisabonské smlouvy mohou být legitimní. Lid se dělí na stoupence a odpůrce tohoto dokumentu, ale téměř nikdo si jej nepřechtl.

Jedním z umělců, kteří nemají s prezidentem ten nejlepší vztah je výtvarník David Černý. V těchto dnech vystavuje *Entropu* v galerii *Dox* v Praze Holešovicích (výstava potrvá do 4. ledna 2010). Při bouře a silném dešti sice elektronika nefunguje, ale jinak je o exponát obrovský zájem. Zajímavé je také podívat se na návštěvníky: všichni mají digitální fotoaparáty a

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

NOVÉ CENTRUM SOUČASNÉHO UMĚNÍ DOX V PRAZE

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 R10001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,

Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Stefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60.

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metodě (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne: 11:00, po a št.: 8:00, út, st, a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo, Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.

Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neďeľa: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolícky kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel.: 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Lúteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke) 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Středa 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: V září.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: V září.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: V září.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

62. Československý den na Masaryktownu - rozmoklý, ale milý

Můj první pocit při prvním pohledu z okna někdy v 6:30 ráno 20. června byl odvrátit se od okna, zavřít oči a pokračovat v spánku. A stalo se. O hodinu později jsem otevřel oči, podíval se z okna, otevřel televizi, ověřil si, že prší a bude pršet celý den a chtěl proceduru opakovat. Ale... Janu Waldaufovi, že přijdu - v sokolském cvičebním úboru - na Český a Slovenský den na Masaryktownu.

Dopravil mne tam Rev. Ladislav Kozák, kterému bylo přisouzeno (Rev. Libor Švorčík byl na svém pravidelném služebním zájezdu do Kingstonu, Ottawy a Montrealu a pan farář Banko měl jiný úkol), aby letošní pobožnost odsloužil sám.

Na Masaryktownu jsme přijeli skoro první. Do budovy, kde se měla pobožnost konat nás vpustil krajan, který se byl nadýchat ranního vzduchu. Chvilí to vypadalo, že tam budeme sami, ale pak se lidé začali scházet a místnost se pěkně zaplnila. Rev. Kozák (jeden z nejpoučenějších kazatelů, které jsem kdy slyšel) ve svém kázání efektivně smísl náboženské poselství, historii ranného křesťanství (mnoho přítomných asi nevědělo, že Ježíš měl sourozence: jako pramen Rev. Kozák uvedl autority jako Flavia a David Flusser - mimochodem přední židovský badatel, který přijal křesťanství) a problémy současnosti. Dáša Rydlová, kterou doprovázel její manžel Vladimír, přečetla pasáž z bible a Jan Waldauf modlitbu.

Opolední program dne zahájila v místnostech restaurace - venku pořad mrholilo - sympaticky stručně předsedkyně MMI, Dagmar Vavruša. Navzdory dešti pěkná skupina lidí (včetně Sokolů v cvičebních úborech) se šla poklonit a položit věnec k pomníku *Znovuukřižovaný*. Po návratu do restaurace Dagmar Vavruša předala slovo konferenciéroví, Honzovi Šmídovi (dobrá volba: Honzaje oblíbeným hercem Nového divadla a mně se líbí i mimo jeviště, hlavně pro svůj mile lišácký kukuč). Čestné hosty uváděl bez květnatých metafor. Slyšeli jsme zástupce ministra Jasona Kenneyho a zástupce provinční vlády i města Toronto. Generální konzul ČR Richard Krpač referoval o zdravotním stavu prof. Josefa Škvoreckého (začíná se pomalu uzdravovat) a důležitosti zářijových voleb v ČR.

Neformální část Českého a Slovenského dne byla vyplněna cvičením sokolských žen a dětí (díky i tentokrát patří Mirkovi Jandovi, Anně Janoušové, Ivo Sypťákoví staršímu i mladšímu, Haně Juráskové a všem, které jsem přehlédl). A samozřejmě nic radostného nemohlo skončit bez George Grosmana a jeho skupiny. Navzdory mrholení, tento Český a slovenský den vynikal pěknou atmosférou a dobře připraveným, i když skromným programem. Pořadatelům děkuji.

Josef Čermák

Kalendář

27. (čt) 19:00
20 let od vzniku památníku
Znovuukřižovaný
Masaryktown
Drew Jurečka (housle),
Laco Kozák (fujara)

5. 7. (ne)
Slovenská pouť do Midlandu

19. 7. (ne)
Slovenský den
v Chorvatském parku
Milton (Britannia & Thomson)

21. 7. (út) 19:30
Soubor Rolnička
Kostel sv. Václava

26. 7. (ne)
Slovenský rodinný den
Letovisko Koliba
1720 Barbertain Rd.
Streetville

15. 8. (so)
Slovenský jarmok
Letovisko Koliba
1720 Barbertain Rd.
Streetville

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
30. 6. 2009 v 03:00
Příští číslo vyjde:
23. 7. 2009

Dětský sbor z Prahy

Rolnička

vystoupí v úterý 21. 7. 2009 v 19:30

v kostele sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepckivom@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredie@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat děláni, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

Když jablko neпадá daleko od stromu

Poslední červnový čtvrtek měla téměř zaplněná síň kostela Sv. Vavřince skutečně jedinečnou příležitost. Klavírní recitál teprve čtrnáctileté Karolína Kubákové, který byl jejím debutovým nejen v Praze, ale i celé Evropě. Posluchači ji ovšem v naší zemi neslyšeli poprvé - členům bude jistě známá jako geniálně nadaná dcera jednoho z nejvýznamnějších žijících českých pianistů, Antonína Kubálka.

Ten žije od emigrace v roce 1968 v Kanadě a jeho dcera má i kanadskou maminku, rovněž pianistku a zároveň profesorku anglického jazyka Patricii Wotherspoon-Kubalek. V roce 2002 uskutečnil památný recitál na festivalu Pražské jaro a tento program zároveň exkluzivně zopakoval pro jesenické publikum. Od té doby se datuje vztah jeho a jeho rodiny k našemu jesenickému kraji a také založení Mezinárodních interpretačních kurzů ve Zlatých Horách, které nesly jeho jméno. Na nich se kromě nejnadanějších mladých pianistů z Čech, Slovenska, Kanady, Litvy představila také malá Karolína Kubáková, stejně nadaná pro hru na klavír, jako na housle. Nyní, po třileté přestávce, kdy se činnost festivalu z důvodu nedořešeného financování posledního ročníku musela pozastavit, se Karolína vrací do České republiky, kde bude studovat hru na klavír i jazyk své druhé vlasti (jako rodilá Kanaďanka mluví plynně anglicky a francouzsky, její znalosti češtiny jsou bohužel doposud omezené).

Ti, co již tuto mladou interpretku měli příležitost slyšet před lety snad měli jistou představu, o tom, co by od tak nadaného „dítěte“ mohli očekávat. Ti, co již ještě neslyšeli se mohli jen domýšlet... Ale nikdo nemohl tušit, že v dívce, která již svým vzezřením a vystupováním vytváří dojem, že je podstatně starší se ukrývá hudební talent, který překračuje hranice obou zemí a kontinentů. Přednesla recitál, který trval více, než hodinu a obsahoval interpretačně i pianisticky náročný repertoár, jehož se protagonistka večera zhostila s ohromujícím přehledem.

Již první tóny Bachovy *Partity c moll* prozradily, že mladá umělkyně - která je již

laureátkou mnoha soutěží - není pouze „záračným dítětem“, které spíše udivuje prstovou ekvilibristikou, než emocemi, ale nesmírně citlivou osobností, která vrozeným instinktem uchopuje díla, na něž by intelektem ještě nemohla stačit zcela samozřejmě a přesvědčivě. Zrádná akustika kostela zpočátku způsobovala nepřijemný dozvuk, ale i zde Karolína Kubálek předvedla své již velmi bohaté koncertní zkušenosti, když se dokázala okamžitě prostředí přizpůsobit jak precizně artikulovaným úhozem, tak dovednou pedalizací. Její přirozená muzikalita se ještě více projevila v Mozartově závažné *Fantazii* (také v c moll) po níž již následoval bouřlivý aplaus a tři kusy z málo hraných *Preludií* od Martinů přednesla s náležitou kombinací jazzového „laškování“ a virtuózní bravury. Druhá polovina večera patřila Mozartově *Sonátě c moll* (která vznikla společně s *Fantazií*) a již zcela uvolněně pianistka zde předvedla své umění v plné síle, když dokázala perfektně vyloučit odlišné charaktery vět a přitom zachovat úhlednou čistotu mozartovské formy. Závěrečná

Rachmaninovina preludia, které zahrála se strhujícím zápallem a přítom s důkladnou tónovou kulturou (dívka se po vzoru svého otce ani jednou nenechala během večera svést k „mlácení do kláves“ ani jakýchkoliv jiných prvoplánových efektů) byla již provázená zaslouženými výkřiky „Bravo“ a stejně tak roztořily přídavek z Debussyho „Dětského koutku“.

Jedno je jisté - slavný otec má právo být na svou dceru jaksepatří pyšný. A to i proto, že prokázala vzácný dar komunikace s publikem a vůbec, celý večer působila, jako by byla na pódiu odjakživa. A to měla nejednu důvod k trémě - v publiku se totiž díky pověsti, která ji předchází, sešlo množství českých interpretačních legend - kromě jejího otce také jeho kolegové Boris Krajný, Zdeněk Hnáč či Jan Novotný a též náš největší houslista Josef Suk, který divence gratuloval se slzami v očích. Nyní nám nezbyvá doufat, že se Karolína po svém návratu do ČR opět představí i jesenickému publiku.

Jarmila a Richard Pohlovi

KAROLÍNA A ANTONÍN KUBÁLKOVÍ (UPROSTŘED) V ČR

The Open Book Group is honoured to invite you to a

Commemoration

to mark the 20th Anniversary of the unveiling of the sculpture *The Crucified Again* dedicated to the Victims of Communism by the Czech and Slovak Community in Canada.

Thursday, July 2, 2009, at 7:15 p.m.

Masaryktown Memorial Institute
450 Scarborough Golf Club Road
Scarborough, Ontario
Tel: 416-439-4154

Candle light vigil and flower dedication at the sculpture will be accompanied by live music.

Drew Jurecka, violin

Laco Kozak, fujara (Slovak mountain horn)

We invite you to bring a votive candle and a single flower. You may want to tie a ribbon around the flower with a name or names of specific victim(s), or make your offering to all victims of communist repression worldwide.

Participants should gather at the Prague Restaurant at Masaryktown at 7:00 p.m. to form a procession to the sculpture. **Please invite anyone who values democracy, plurality and freedom of expression to join us.**

For more information, please contact Zuzana Hahel at zuz@rogers.com or call at 847-228-2487.

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telephone: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC

Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodi,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB

Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovít Zanotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

18 King Street West, Suite 1203
Toronto, ON M5C 1C4
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Michael Eisner,
RMT, CDT

and
Practitioners of

Mind & Body

Lakehurst Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic
Provide the Following Medical
Services

Massage Therapy, Manual
Lymphatic Drainage (CDT), Hot
Stone Massage

Naturopatie, hypnotherapie, yoga,
qigong

aromaterapie, chiropraxe,
akupunktura, reflexologie,
psychoterapie a

programy pro děti s ADD, ADHD,
postraumatický stres,
zdravá tělesná váha, etc.

Některé soukromé pojišťovny kryjí
vybrané léčby!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail

rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Translations

EVA
MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Za Jampilou Knopovou (1947 - 2009)

Jarmila (rozená Puchýřová) se narodila 30. dubna 1947 v Novém Městě na Moravě, kde dosud žijí její strýc Joza a teta Věra Svítílovi. O jejím mládí, po Jarmilině smrti, hovořila spolužačka Blanka Vystrčilová u příležitosti nedávných *Zpěvůvek* v Novém Městě a řekla to tak krásně, že si dovoluji ocitovat značnou část jejího rozloučení.

"Blondatá holčička s taškou na ramenu chodila s maminkou za ruku do školy. Jak jinak - její maminka byla učitelkou na základní škole. Čas plynul, dívka rostla a téměř všechen volný čas věnovala sportu. Vynikala v atletice - házela kriketovým míčkem a granátem dále než ti nejlepší z chlapců, skákala výborně do výšky i do dálky, běhala krátké tratě. V některých disciplínách se umísťovala na předních místech v republice. Hrála skvěle volejbal, pěstovala turistiku, nebyla jí cizí skautská myšlenka. Její milovaný otec byl oddaný skaut až do té doby, kdy byl skauting zakázán komunistickým režimem. V zimě lyžovala, chodila do Sokola. Lásku ke sportu v ní pěstoval především její otec.

Byla hudebně nadaná, hrála na klavír, psala básničky, krásně kreslila. To všechno stihla a nutno dodat ne na úkor školy. Měla ráda zeměpis, matematiku, deskriptivu, ale i další předměty. Chodila soukromně na němčinu a nutno dodat, že někdy i za němčinu.

Byla výbornou studentkou, která po maturitě šla do Brna na vysokou školu... Nezkazila žádnou legraci na školních výletech, bramborových brigádách... byla pro každou špatnost v dobrém slova smyslu. Jezdila na motorce, ráda chodila na sobotní taneční večírky... byla prostě fajn."

Pak přišel čas, kdy jako tolik jiných odešla z Československa do svobodného světa. První pokus se jí nezdařil, ale druhý přes Jugoslávii byl úspěšný. Do Kanady přišla v roce 1970 a brzy po příchodu se setkala při volejbalu s Věrou Kořínkovou a jejich životy se bohatě propletly. Hrály spolu volejbal, Věra byla na Jarmilině svatbě v Montrealu v roce 1972. Organizovaly spolu každý rok 'Zpěvůvky' (ze začátku se zúčastňovalo deset nadšenců hudby s kytarami a poslední roky se stabilně zúčastňuje přes třicet zpěváků a muzikantů - s více jak šesti rozdílnými hudebními nástroji). Jarka milovala trampskou hudbu a vždy se těšila na příští 'Zpěvůvky'.

V roce 1983 stála Jarka spolu s Věrou Kořínkovou a Jiřinou Hofmannovou u kolébky volejbalového turnaje 'PIVO' - 'Pinkání v Ontariu'. Tyto turnaje se konají pravidelně každý rok. Letos se zúčastnilo turnaje PIVO 2009 deset týmů velmi dobrých hráčů. Jarka se vždy těšila na aktivity dobré party kamarádů. Jezdilo se lyžovat do Quebecu a na Blue Mountain. U Huntsvillu byly výborné podmínky k lyžování na běžkách, jezdilo se stanovat k ontarijským jezerům.

Jarmila milovala hudbu a kreslení. Spolu s Jirkou Faladou vytvořila zpěvník populárních českých, moravských a slovenských písní. Ilustrace, které Jarka udělala pro zpěvník, jsou obdivovány milovníky trampské hudby kolem táboráků v Austrálii, v České republice,

na Slovensku, v Kanadě a v Americe. Když Jarmila 20. dubna 2009 tak náhle zemřela, Věra Kořínková se s ní loučila při pohřebním obřadu, jehož duchovní část vedl Otec Libor Švorčík. Popsala Jarku jako "krásnou, elegantní a při tom skromnou a upřímnou ženu, která dělala věci pro potěšení ostatním... když viděla, že někdo potřebuje pomoci, nečekala na druhé, ale hned přiložila ruku k dílu... skvělá matka, oddaná partnerka svého manžela Vladimíra..."

Věra Kořínková není jediná, která Jarmilu vidí tak obdivnými očima. Na nedávný Svátek matek volala Knopovu rezidenci žena, které Jarmila našla zaměstnání. Chtěla Jarmile poděkovat. Když slyšela, že Jarmila zemřela, rozplakala se. Ne všechny agentury zprostředkující zaměstnání pro "caregivers" mají dobrou reputaci. Vždycky mne potěšilo, že tyto často nepěkné vykořisťované ženy o Jarmile mluvily s největším uznáním.

Stejně obdivně o Jarmile mluvily její přítel, Jerry (Slávek) Hofmann. I ten vzpomíná na společné sportování, trampské písně, na Jarmilinu práci s dětmi všech kamarádů, na její dobrotu. Také Mirjana a Jan Šebkovi v paměti chovají "ženu plnou elánu, z které dobrosečnost vždy jen sršela..."

A ještě se vraťme k rozloučení Jarmiliny spolužačky, paní Vystrčilové, v Novém Městě na Moravě:

"Pak přišlo jaro 1990 a jako magnet zapůsobila Kříčková slova z Bábinčina maršovského valčíku 'domova drahého kouzlo vlídné.' A v květnu přijela. Byla iniciátorkou vydání nejen třídního, ale i gymnaziálního almanachu, zakladatelkou Spolku přátel gymnázia na podporu nadaných studentů... S opravdovou láskou se věnovala založení *Zpěvůvek*, na kterých se už po deváté scházíme. Z Toronto to měla totiž vyzkoušené. A byl to její nápad vydat *Zpěvník*, sháněla písničky všech možných žánrů, přispívala grafickou úpravou. Každoročně pak s láskou a vkusem jí vlastním zpracovávala album z posledních *Zpěvůvek*, které vždy následující rok přivezla nebo poslala. Taková byla a v našich srdcích a myslích zůstane Jarka - blondýnka s pomněnkovými očima, která od malička žila v domě na Malé uličce, odkud se z

okna dívala na mohutné lípy katolického hřbitova. Uprostřed, poblíž kostelíčka, stojí hrob s pomníkem, na kterém jsou vyryty podpisy obou panů rodičů." Před hodinou jsme tam byli se spolužáky položit květiny."

Nicí život samozřejmě není jen zpěv a smích a sport. Člověk se musí také žít. Jarmila začala jako tolik jiných našich žen v domácnosti v kanadské rodině v Torontu, pak pracovala v bance a v 68 Publishers. Graduovala v biochemii na Torontské univerzitě, potom studovala návrhářství a pracovala v architektonické a návrhářské firmě. Posledních patnáct roků měla vlastní firmu.

Jarmila a Vladimír mají dvě děti, Dereka a Biancu. V roce 1986 se do Kanady přestěhoval Jarmilin bratr Jaroslav Puchýř s manželkou (také) Jarmilou a dětmi Jaroslavem a Martinou. Derek se domnívá, že nejlíp jeho maminku vystihují slova, která uvádím česky i anglicky.

Napřed anglicky: "She was active in cultivating health and spiritual wellbeing of those she cared for".

Česky "Jarmila byla aktivní v péči o zdraví a duchovní pohodu přátel, kteří potřebovali pomoc".

Podle Jarmilina přání byl popel rozhozen do jezera na Georgian Bay, kde s rodinou trávil mnohá krásná léta v přítomnosti nejlepších přátel. Část popela bude uložena v rodinné hrobce v Novém Městě na Moravě, část půjde k dceři Biance ve Vancouveru, a část zůstane s Vladimírem a Derekem v Torontu.

Oslava Jarmilina života je plánována na konec září 2009.

Letošní turnaj PIVO bude věnován její památce.

Vladimíru Knopovi a dětem Derekovi a Biance vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

European Film Festival Embraces Social Media in 2009

Toronto's one and only European film festival launches its new Facebook group and invites fans and followers to join and get all the latest updates on this year's exciting festival.

TORONTO, June 15 - The fifth Eh!U Meet the Europeans - European Film Festival is pleased to announce the launch of its new Facebook group which will allow people to get the latest festival updates, information about the films, directors, actors, have discussion with other film buffs and explore the pictures and media from last year's festival. This year's festival will take place from November 19 to December 3 and will continue to be Toronto's premier European film festival. Current information can be easily accessible through the festival's Facebook group page:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=10297948042&ref=mf>

JARMILA KNOPOVÁ

STĚHOVÁNÍ: 1-800-354-9046

0 VELIKÉM PROCESU...

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

fotografují. Mne více zajímalo dešifrovat jednotlivé země. Přiznám se, mnohdy se mi to nepodařilo. Není to však jediná

DAVID ČERNÝ - ENTROPA

zajímavost v této zatím nedokončené galerii. Jinde vidíte smrt, která před vámi vystoupí ze země, či houpače se nad vámi na houpačce. Skvělá je obrovská plastika Jakuba Nepraše, kdy teprve při bližším prozkoumání objevíte v ní lidské hemžení. Něco jako pohled z kosmu.

Z RESTAURACE GALERIE DOX

Veletržní palác má zase pro změnu výstavu českého moderního umění, kde

GALERIE DOX: KDYŽ VSTOUPÍTE DO MÍSTNOSTI, VYBAFNE NA VÁS SMRT

můžeme vidět sbírku obrazů Františka Kupky, ale i Slavička a Josefa Čapka. Jednou z nejsilnějších výstav je však retrospektiva Františka Ronovského v Jízdárně pražského Hradu. František Ronovský zemřel v březnu roku 2006 a prošel zajímavým vývojem po studiu na pražské AVU v letech 1948-1953. Přes kubismus a abstrakci se vrátil k figurální tvorbě. Jeho obrazy vyprávějí o životě, naději i smrti. Obzvlášť silné jsou obrazy z rodiny, obrazy umírající matky. Není zde poplatnost době, kterou můžete tak často spatřit na výstavách prezentovaných v současných galeriích.

ZÁMEK HLUBOKÁ

Pokud máte zájem o gotické umění, pak jedna z nejhezčích sbírek je na Hluboké. Bohužel v době, kdy jsme tam byli, nebylo možné vidět holandské umění, které zde má stálou sbírku. Na Hlubokou není skutečně těžké se dostat. Po ránu tam jede z Prahy autobus. Problém je, že v sobotu se pak dostáváte velice těžko zpátky. Zvolte si proto raději jiný den, kdy jede autobus zpátky do Prahy před pátou hodinou odpoledne.

Zde nás také čekala jedna smutná zpráva. Když před časem byli v Torontu na nějakém hokejovém turnaji čeští hokejoví veteráni, zval nás sympatický bývalý obránce Philadelphia Flyers Miroslav Dvořák, abychom ho někdy navštívili v jeho penzionu na Hluboké. Když jsem tam po letech konečně dorazil, tak jsem se dověděl, že přesně před rokem zemřel.

Jestliže zámek Hluboká je památkou na dobu Schwarzenbergů, pak další zámek poblíž Prahy v Nelahozevsi je náhledem do šlechtického interiéru rodiny Lobkoviců. Navíc je toto místo rodištěm nejslavnějšího českého hudebního skladatele Antonína Dvořáka.

SOCHA ANTONÍNA DVOŘÁKA A JEHO RODNÝ DŮM V NELAHOZEVSI

Dnes jsem dostal e-mailem zprávu o tom, že Na Můstku si někdo zaskočil na kafe. Za dvě espresa a tři Coca-Coly mu účtovali přes 600 Kč. Je to smutné, ale stačilo zajít do nedalekého šenku Vrbovec v dolní části Václavského náměstí a tam je možné dostat dvě deci vína za 32 Kč. Ve vinárně Blatnička poblíž Uhelného trhu je to ještě levnější. I v turistických oblastech poblíž Pražského hradu se najdou levné hospody jako třeba *U černého vola*, či na Malostranském náměstí točí stále levné pivo *U Glaubitzů*. Problémem je, že už tam není tak levné jídlo.

Pokud chcete skutečně kvalitně, v hezkém prostředí a ve středu města pojišť, pak nejlepší zkušenost jsme udělali v restauraci, kde trávil své mládí zpěvák Petr Novák. Je to restaurace Demínka mezi Václavským a Tylovým náměstím.

Oběd je možné pořídit za 99 Kč. Každý den mají jiný jídelníček. Při tom obsluha je rychlá, ochotná a neobyčejně slušná. Přesto, že střed města se stal spíše turistickým dostaveníčkem londýnských popelářů a že v jedné z nejvýznamnějších pražských katedrál, v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně již nejsou bohoslužby, ale pouze chvíle pro modlitbu od osmi do devíti ráno, jinak se platí vstup 80 Kč, na Hluboké se spíše hovoří německy a v Karlových Varech jiný jazyk než ruštinu prý nezaslechnete, je potěšitelné, že země neztratila svoji identitu.

Aleš Březina, Praha-Toronto

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	6,24 CDN \$
1 CDN \$	16,03 Kč
1 EUR	1,62 CDN \$
1 CND \$	0,62 EURO
1 US \$	1,15 CDN \$
1 CND \$	0,87 US \$

Universal Currency Converter - 27. 6. 2009

1 CDN \$	16,10 Kč
1 EURO	26,03 Kč
1 US \$	18,54 Kč
CNB - 26. 6. 2009	

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.branksky.com * e-mail: rosti@branksky.com

Whittamore's FARM
Your Farm in the City

FRESH Sweet Ontario Strawberries Pick Your Own

Pick Your Own Hours:
Monday to Friday 8:00 am to 8:00 pm
Saturday & Sunday 7:00 am to 4:00 pm

8100 Steeles Ave. East, Markham
905-294-2075
www.WhittamoresFarm.com

PŘENOSNÉ KONTEJNERY: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM

Letní pozvánka

I dnes v době, kdy lidé šetří všude a na všem, se bohudík můžeme setkat s těmi, co jsou ochotni pomáhat. Jen díky těmto současným mecenášům, tak může světlo světa spatřit celá řada výtvarných projektů, které by jinak byly odsouzeny jen do říše snů. Díky všem těmto lidem si tak mohou dovolit pozvat všechny, kteří plánují v červenci cestu do staré vlasti. Mohou shlédnout výstavu čtyř torontských výtvarníků v galerii *Chodovská tvrz* v Praze. A to od 30. 6. do 2. 8. 2009. Výstava s názvem *Kořeny* se snaží ukázat rozmanitost výtvarného projevu a vnímání krásna ve vztahu k původu autoru. Jedná se sice jen o malý zlomek výtvarné scény Toronto, ale i tak doufám, že vás obrazy těchto umělců potěší a přispějí k vaší letní pohodě. Ani ti z Vás, kteří se letos do Prahy nedostanou si nemusí zoufat neboť přenos z vernisáže bude možné shlédnout na YouTube. Hezké léto plné slunce a krásných zážitků vám přeje

Standa Sedláček

Čechomor v Torontu

O existenci tohoto hudebního souboru jsem se dozvěděl (ach, ignorantství stáří) před nepříliš dlouhou dobou. V posledních měsících - díky plánům generálního konzula ČR v Torontu, Richarda Krpače a celého konzulátu (české Toronto má štěstí, že na konzulátu pracuje tak talentovaná a milá skupina lidí), a zvláště po

ČECHOMOR V TORONTU

FOTO L. SOUBEK

oznámení, že *Čechomor* vystoupí na *Masaryktownu* - jsem začal být docela zvědavý, o čem ten *Čechomor* vlastně je. Nakonec z řady důvodů (finanční náklady, neuspokojující předprodej vstupenek, nepředpověditelnost počasí v den koncertu) se koncert na *Masaryktownu* nekonal - byl přeložen pod střechem do podniku *Phoenix* v Torontu. Myslím, že snad všichni jsme litovali (až do dne konání koncertu 17. června 2009), že se koncert na *Masaryktownu* nekonal - letní kouzlo tohoto opravdu krásného koutku Kanady, spjatého s jménem Masarykovým by za předpokladu slušného počasí bylo ideálním prostředím pro právě takový druh muziky, jakou je *Čechomor* proslulý. V den konání koncertu prakticky celý den přišlo. A tak jsme mohli generálnímu konzulovi blahopřát, že mu jeho oficiální předpovědač počasí dobře poradil. A přišlo nás na koncert na čtyřista padesát. A ke všemu zadarmo: přihlásilo se několik korporací, které náklady koncertu hradily a jejichž jména vděčně zaznamenávám: Technisonic Communications Ltd., United Cleaning Services Ltd., Macro Engineering&Technology Inc., Vaticano Tratoria, Akuna, Czechvar a TCT Ltd.

Tak jsem je slyšel. Je to zajímavá muzika: oni vezmou lidovou písničku (většinou odněkud z Moravy, já jsem vlastně poznal jen "Stojí hruška v širém poli", ale můj rodný kraj, Slánsko, není proslulý jako líheň národních nebo i lidových písniček) a její prostinkou melodii skoro utýrají k smrti výbuchy vtíravého rámsu a neuprosným zvukobitím. A bez ohledu nato, jestli se mi výsledek líbí nebo nelíbí, musím jim tleskat, poněvadž to, co dělají, dělají mistrně. Líbilo se mi to? Nejsem si jist. Ale nemohu říct, že se mi to nelíbilo. Tak to asi rozhodne, co budu cítit příště.

Ale jak jsem tam tak seděl ztracen ve vlnobití zvuků, uvědomoval jsem si, co všechno se změnilo za těch šedesát let ode dne, kdy jsem vyměnil kontinenty. Padly vlády, rozpadly se politické systémy (i ten náš kapitalisticko-demokratický se pěkně otrásl), vytvořily se podivné ideologické nestvůry jako třeba čínský kapitalisticko-komunistický systém. Ale nejmarkantnější je změna v roli ženy ve společnosti, všude na světě, ale nejviditelněji v Iránu (nebo v Afghánistánu, ale i v jiných zemích), kde donedávna - a někde i dnes - znásilněnou ženu kamenují za sexuální prohřešek!! a kde ženy, které před nemnoha lety nesměly ukázat svoji tvář a vykonávaly jen nejnižší služby, najednou reprezentují většinu mezi studenty na univerzitách a stojí v prvních řadách protestu proti diktátorské vládě ve své zemi...

Druhá nejmarkantnější změna je náš útěk před sebou samými: kdysi jsme byli schopni sedět v tramvaji i jinde, nebo jít ulicí či parkem bez obědlníkové plechovky přitisknuté k uchu; nebo třeba sedět u okna a dívat se do padajících stínů a přemýšlet o tajemství života, nebo... Dnes jako bychom se snažili v sobě potratit každý pokus o vlastní myšlenku a roztržít ticho v nás, těhotné poznáním. Takže vlastně argumentují proti sobě: našel jsem v sobě ticho uprostřed skoro hrozivě vřavý tónů, takže možná rozdíl je pouze v tom, že jsme schopni dělat několik věcí, i docela protichůdných, najednou.

V každém případě děkuji *Čechomoru*, generálnímu konzulátu i našim sponzorům za zajímavý večer.

Josef Čermák

Česká a slovenská televize na internetu!

Od roku 1995

Jin CZECH BOOKSTORE

Julie Horvátová : 416.259.2476 - www.jinczechbookstore.com

Jediná prodejna českých knih v Ontariu - zasíláme poštou
Ceny knih jsou naší vizitkou.

SKLADOVÁNÍ: 1-800-354-9046

Hanba to je - zkopat stroje

Můj kumpán Steve, dvacet let opravuje elektroniku, si onehdy postěžoval, že více elektroniky mu přichází do kšeftu k opravě poničené násilím než poškozené užíváním.

Mé pochyby nalomil vyprávěním o přístroji, do jehož tlačítky kam se vkládá DVD byl vražen stolní nůž; mluvil o obrazovkách rozbitých úderem kastrolovi či klavírem; popisoval mi elektrospotřebiče s vytrženým kabelem jakoby někdo smýkal s přístrojem držným za kabel a připojení nevydrželo násilím a utrhlo se.

Steve tvrdil, že blesky a šoky z elektrické sítě nenadělají tolik škody jako dálkový ovladač vržený na obrazovku s úmyslem poničit přístroj a udělat škodu, kterou on diagnostikuje jako *násilí proti elektronice*.

Chechtal jsem se tomu a Steve mne pozval, abych viděl bakalitovou skříň televize, na které jsou rozeznatelné tři záseky sekerou a řekl, že *násilí proti elektronice* valem přibývá.

„Proč by *násilí proti elektronice* přibývalo?“ optal jsem se a on řekl, „že valná většina uživatelů elektroniky neví jak elektroniku zvládnout, protože přístroje jsou víc a víc komplikované a lidé méně a méně trpěliví a více frustrovaní...“

Vzpomněl jsem si a vyprávěl Stevovi o svém známém, který opravuje automaty k výdeji zboží poškozena zákazníkem jen proto, že přístroj vzdoruje vydat, co zákazník už zaplatil.

Steve se zamyslel a řekl: Lidé lidem mohou vynadat, ale stroj mlčí a zasluhuje trest. Přidal jsem: „Moje žena Eva automaty miluje a umí z nich dostat, co má dostat. Já sám se elektronickým automatům vyhýbám; asi kvůli své tuposti číst instrukce...“

„Nikdo nečte instrukce,“ zvolal Steve.

V sobotu jsme se vraceli z výletu a cestou domů jsme zajeli k pumpě natankovat. Když jsem platil za plnou nádrž, (nikdy neplatím kartou jen penězi), dívka v pokladně mi nabídnula, že za čtyři dolary mi umyjí auto, což normálně stojí osm. Zahamounil jsem a dostal kupón na umytí auta za čtyři dolary. Místo, abychom pokračovali v cestě, jsme od pumpy odbočili podle šipky k myčce aut.

Eva zastavila před kovovými vraty a čekali jsme na hochy, který vždy přišel s pozdravem, vzal kupón a pokropil auto šampónem než jsme vjeli pod sprchy. Nikde nikdo, čekali jsme.

Za námi přijel další vůz, zahoukal, a pokynul, abychom jeli do zavřených dveří. Eva popojela ke dveřím, ty se otevřely, vjela do polosvětla a dveře se za autem zavřely. Jak už jsem napsal, nejsem přítelem automatů a Eva je, a hned si všimla nalevo blikající tabulky prikazující JED! Pomalu jela a další tabulka blikala COUVNI! a Eva couvala a světelná tabulka blikala STUJ! Stali jsme v té temnělé betonové místnosti a čekali nevíme na co.

Náhle zleva sjela od stropu hadice ze které prýštila šamponová pěna pokrývající auto nejdřív zleva, pak zprava, zepředu a zezadu a teď jsme seděli ve tmě a čekali co bude dál. Já byl na pokračí paniky otevřít dveře a prchnout z této hrobky, v čemž mi Eva zabránila. Ozvaly se na neprůhledném autě údery tryskající vody splachující šampón, nejdřív zleva, pak zprava, kolem dokola. Světelná tabulka blikala POPOJED, o pár metrů dál STUJ!. Rám nad autem začal hučet uragánem vzduchu, který odmetl kapičky vody a sušil karosérii. Rám pojížděl dopředu, dozadu, uragán hučel a auto osychalo. Třikrát tam a zpátky, pojížděl osušovací rám, pak se otevřela vrata a cedule křičela HOTOVO, MŮŽES ODJET A PŘIJEZ ZAS!

„Mne tu už nevidíte,“ zakřičel jsem přes rameno na zavírající se dveře a byli jsme na slunci.

Evě se to velice líbilo, ale já byl zhnusen, že máme umyté auto bez doteku lidské ruky. Tady ještě minulý rok pobíhali dva kluci, asi studenti co si přivydělávali o víkend, naváděli řidiče dovnitř, poradili, co dělat, hadrem otřeli kam trysky nedosáhly. Teď to dělá stroj...

Nepamatuji si, že by Eva měla z automatiky paniku či nedostala co chtěla. Po desáté večer si sedne před kulturu, tak říká televizi s příslušenstvím, vezme do ruky tři ovladače a nastaví zábavu z televize, či z videa nebo DVD, jak chce a nikdy se nesplete. Prostě jsou lidé, kterým technika necuchá nervy a nepoužívají sekeru, aby televizi ukázali, kdo je pánem civilizace.

Včera nám přišla firma nainstalovat nový kotel vzdušného topení; ten starý nám sloužil třidvacet let co jsme koupili tento barák; máme teď topný stroj, který zabírá polovinu místa, má dvojnásobnou účinnost a kompletní automatiku. Dříve jsme měli v jídelně termostat, na kterém byly čísla stupňů Celsia a pod tím packa, kterou se nastavilo jaké teplo chceme v baráku mít.

Malý úkol na přemýšlení:

Řídíš auto a udržuješ konstantní rychlost. Po tvé pravé straně je hluboký sráz. Nalevo od

**Domestic help,
house cleaning.
Monday's only. At least
5 years experience.
References welcome.
Call Didi at 416-727-1305.**

1906-12

tebe jede obrovské požární vozidlo a udržuje stejnou rychlost jako ty. Před tebou cválá prase, které je zjevně větší jako tvoje auto a proto ho nemůžeš předjet. Zezadu tě pronásleduje vrtulník letící na úrovni terénu. Prase a vrtulník mají přesně takovou rychlost jako tvoje vozidlo.

Co musíš udělat, aby ses v bezpečí dostal z této situace?

Dobře si to promysli!

Jestli si nevíš rady, vysvětlení je zde...

kolotoč!

Méně chlastat a rychle sčíst z dětského

Tento manuální a milý termostat nahradil digitální, kde se naprogramuje teplota přes den a úspornější teplota v noci. Žertoval jsem, že ten stroj by měl taky vařit kafe a čistit boty. Vzal jsem instrukční příručku a zkusil nastavit program, abychom od sedmi ráno do půlnoci měli teplotu 19°C a od půlnoci do sedmi ráno 17°C v baráku. Za půl hodiny jsem nenastavil nic a vztekem se mi dělaly mžitky před očima.

Namísto, abych přinesl klavíro a rozmlátil tu příšernost, zavola jsem Evu: ani nemrkla do instrukční knížky, selským rozumem nastavila čas, pak požadované stupně a bylo to hotovo.

Už dávno se nekrčím hanbou, že elektronika mne deprimuje. Popravdě to, že píšu tento blábol do počítače je mi dost, kam až chci a s dalším pokrokem a automatizací mi dejte pokoj.

Dnes přišel Jamie, můj partner v byznysu, chvíli se mi díval přes rameno co píšu, a pak řekl: „Jak máš tu starožitnost dlouho?“ Mínil můj počítač.

„Necelá tři roky,“ řekl jsem.

„Potřebuješ nový a lepší,“ řekl Jamie definitivním hlasem a šel s Evou probrat konfiguraci.

„Já nic nového nechci,“ volal jsem v panice do vedlejší kanceláře, neb jsem věděl že vše bude *jiné, lepší* a k vzteku. Slyšel jsem slova, jako external *hard drive*, *USB hub* a podobně příšernosti. Kdybych se dlouhodobě odmíchl, což se může stát, důvodem je můj nový a lepší počítač - který bude tak skvělý, že budu v té skvělosti úplně ztracen.

Ross Firla - Sudbury

AWF Forwarding & Logistics Ltd.
533 Riverside Drive, Suite 201, Toronto, ON M5G 1R7

Direct Consolidated Services between Canada & the Czech Republic
servicing exports from both USA & Canada
WORLDWIDE AIR AND OCEAN FREIGHT SHIPMENTS

Our Contact Information	Tel: 905-265-0882 Fax: 905-856-7298 Toll Free: 877-744-7295	email: ops@awfforwarding.com sales: sales@awfforwarding.com imports: julie@awfforwarding.com
-------------------------	---	--

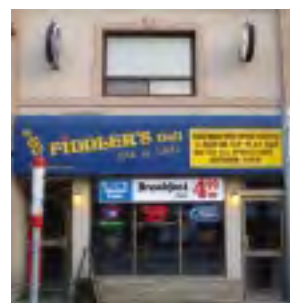
www.awfforwarding.com

TOČENÝ PRAZDROJ A CZECHVAR V ZÁPADNÍM TORONTU!

Evropská i
kanadská
kuchyně!

Vyhřívané
venkovní
patio!

20 točených
domácích i
dovezených
piv!

Large
Screen DLP
Satellite TV
Sport

Wing
Nights
(SunMonWed)

Karaoke
(Fridays)

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Joe Kerck
(416)767-9882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

STĚHOVÁNÍ: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM

Voda udeřila na jihu Čech

Praha-právo/zr-Velká voda vtrhla o víkendů na jih Čech. Ještě předtím zabíjela na Jesenícku. Tam zahynuli velitel jednotky dobrovolných hasičů a muž, který se snažil zachránit svůj majetek.

V obou případech šlo o takzvanoubleskovou povodeň, kterou způsobily přívalové deště provázející bouřky. Počet obětí povodní už stoupl na 13.

Bouře s lijáky se přehnalny přes Jesenícko z pátku na sobotu, Prachaticko a Strakonicko i část Českokrumlovská a Českobudějovická pak zasáhly v sobotu časně večer a v noci na neděli. Hasiči museli evakuovat stovky lidí.

Policisté včera neměli v Jihočeském kraji hlášené žádné oběti na životech. Bez proudu byly stovky domácností.

Rozvodněná Blanice vyhnala po čtvrté hodině v neděli ráno stovky lidí z domů na Prachaticku a Strakonicku. Pravděpodobně největší škody napáchala ve Strunkovicích nad Blanicí, kde se vllila do asi 25 domů. Někteří lidé opouštěli místnosti svých obydlí téměř na poslední chvíli, ještě v polospanku.

„Nyní evidujeme 379 evakuovaných, ale může jich být víc. Zachraňovali jsme například dva lidi z utopeného auta, 80 lidí ve Volyni, 40 v Horním Poříčí a 140 z letního tábora ve

Střelkách Hořticích,“ sdělil včera dopoledne operační důstojník jihočeských hasičů Michal Halada.

Vysvětlil, že hasiči nejprve vyjeli na čerpání vody, během chvíle ale dostala přednost záchrana lidských životů.

Šok zažila obec Předslavice na Strakonicku. V sobotu kolem osmé večer se přes vesnici najednou převálila ohromná masa vody. Zatopila asi deset domů. Přitom obcí normálně protéká jen uzoučká vodní stružka. Nyní se z ní stal desetimetrový, metr hluboký tok, který měl silu ničt zdné ploty a zvedat dokonce i betonové podlahy.

V nedaleké Volyni městský úřad informoval obyvatele o stavu ohrožení v neděli v půl páté veřejným rozhlásem. K sedmé se pak už řeka Volynka vylila ve městě z břehů a začala zaplavovat níže položené části města.

Jihočeský hejtman Jiří Zimola (ČSSD) včera vyhlásil pro kraj stav nebezpečí. Potrvá do příští neděle. Kvůli situaci zasedla krajská protipovodňová komise. Největší starostí dělá Husinecká přehrada, která leží nad postiženými obcemi. Odtékalo z ní 134 kubických metrů vody za sekundu. „Normální je odtok kolem 20 kubiků, v roce 2002 jich teklo vrchem 220 za sekundu,“ přiblížil operační důstojník jihočeských hasičů Halada. Byla nařízena evakuace kempů u řeky Otavy.

U Vodňan zasahoval policejní vrtulník. Zachraňoval čtyři obyvatele, ke kterým nebylo možné se jinak dostat.

Na železnici byla uzavřena trať Volyně-Strakonice a Vodňany-Prachatice. České dráhy nasadily v úsecích náhradní autobusy.

Pomocí se zdoláváním povodně v Jihočeském kraji je připravena i armáda. K dispozici je 450 lidí a 40 kusů ženijní techniky. Intenzivní deště proude zvedly hladinu řek také na Klatovsku a Sušicku. Hasiči měli v noci už desítky výjezdů, evakuovat museli například několik lidí v Janovicích nad Úhlavou a v Klatovech.

Mečiároví přibudli čtyři domy

BRATISLAVA-sme/Kern-Filla Celkovo 120 položek v kategorii nehnuteľnosti a tri v kategorii hnutelny majetok. To obsahuje majetkové priznanie predsedu HZDS Vladimira Mečiara, ktorý včera zverejnil na stránke parlamentu.

Mečiar mal podľa dokumentu ku koncu minulého roka dva byty a osem domov, z ktorých sedem opisuje ako rodinný a ôsmy iba ako dom.

V roku 2007 obsahovalo Mečiárovo priznanie len 28 položiek v kategórii nehnuteľnosti. Vtedy vykázal dva byty a štyri domy.

Ďalšími položkami v Mečiárovom priznaní 2008 bola 57-krát orná pôda, 9-krát záhrady, 14-krát zastavané plochy a nádvoria či dve garáže. Akú hodnotu, prípadne rozlohu majú jeho nehnuteľnosti, sa však z priznania nedá ani len odhadnúť.

Ze predsedovi HZDS pribudne za rok iks nehnuteľností, o ktorých ani jeho tlačové nevie povedať, odkiaľ sa vzali, je najlepšou ilustráciou, že systém priznávania majetku verejných funkcionárov nie je ideálny.

Predseda HZDS zarobil v roku 2007 ako poslanec 675 600 korún a o rok neskôr 726-tisíc. Iné príjmy nevykázal.

Akým spôsobom a za čo si Mečiar štyri ďalšie domy zaobstaral, nie je z priznania jasné. „Sú to staré domy a keby mal predseda čas, tak vám ich ukáže. Len teraz ho nemá,“ povedal šéf tlačového odboru HZDS Jozef Šucha.

Presnejšie sa podľa Šuchu predseda o svojich nehnuteľnostiach nevyjadril. Nepovedal vraj ani to, kde domy ležia, či ich kúpil, prípadne naobľudol iným spôsobom.

Na položky ešte obsiahlejšie majetkové priznanie má podpredseda SDKÚ Ivan Mikloš. Vlastní veľký počet parcel ornej pôdy, ale iba jeden dom, byt a dve hospodárske budovy. Oproti roku 2007 si nepolepsil.

Počiatok si polepsil Okrem Mečiara sa darilo aj iným politikom. Minister financií Ján Počiatek (Smer) v roku 2007 vykázal okrem platu člena vlády aj príjem 15 miliónov korún.

Rovnaký príjem priznal aj rok predtým. Ale minulý rok mu jeho „iné príjmy“ narástli na 29 miliónov korún.

Počiatok má podľa priznania nešpecifikované podiely v rôznych firmách.

Co spôsobilo zdvojnásobenie ministrových príjmov, to však Počiatek tají. „Minister si splnil zákonnú povinnosť. V prípade, že by nastala zmena zákona, je samozrejme pripravený poskytnúť aj bližšie informácie,“ povedal jeho hovorca Miroslav Šmál. V majetku Počiatka sú v kategórii hnutelnych vecí nad 283 500 korún obrazy a sochy, náramkové hodinky a iné šperky aj odevy.

Minister s druhými najvyššími vedľajšími príjmami Robert Kaliňák (Smer) zarobil popri plate ministra 8,5 milióna korún, čo je o 600-tisíc menej ako v roku 2007.

Majetok pribudol aj predsedovi parlamentu Pavlovi Paškovi (Smer). Oproti roku 2007 má o jeden byt a garážové státie viac. Jeho hovorca Jozef Pliško na otázku, kde na to vzal, neodpovedal.

Majetkovo si naopak nepolepsil premiér Robert Fico. Ďalej vlastni dva byty, chatu a mediálne slávnú vinicu. Okrem toho má dve autá, podielové listy aj úspory. Za rok 2008 zarobil 1,283 milióna korún.

Najlepšie zarábajúcim bol minister spravodlivosti Štefan Harabin (za HZDS). V roku 2008 zarobil 1,569 milióna korún.

Parlament nezverejní všetko z formulárov politikov. Údaje, ktoré zverejňuje parlament na svojej stránke, však nie sú ani zďaleka doslovným prepisom priznání politikov.

Podpredsedníčka SDKÚ Iveta Radičová na internete zverejnila fotokópiu formulára Národnej rady, ktorý odozdala za rok 2007. Píše sa v ňom

napríklad, že vlastní rodinný dom v obci Nová Ves pri Dunaji.

Vypísala kolónku katastrálne územie, na predlúčacné číslo doplnila číslo listu vlastníctva a uviedla, že je majiteľkou 100-percentného podielu. Na parlamentnej stránke je však uvedené iba „rodinný dom“.

Do parlamentného formulára napísala, že vlastní vybavenie domácnosti v hodnote zhruba 500-tisíc korún, táto suma sa už však na stránke parlamentu neobjavila.

Bývalý minister životného prostredia za SNS podľa majetkového priznania prišiel o všetko. V skutočnosti iba nepochopil, čo mu ukladá zákon. Kým bol Ján Chrbet z SNS poslancom, viedlo sa mu podľa majetkových priznání dobre. Ale keď sa stal ministrom životného prostredia, prišiel skoro o všetko.

Pepičkovi trampoty Pepiček a žloutenka

Pepiček se ve škole chlubil učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho posle domů, aby to děti nedostaly. Za týden ho potká a ptá se.

„Tak co, Pepičku, jak se daří sestře?“

„Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli potrvá...“

Pepiček a rozdíl mezi chlapci a děvčaty

Pepiček přijde ze školy a v žákovské knížce má napsáno od paní učitelky: „Vypadá to, že váš syn má velké problémy s pochopením rozdílu mezi chlapci a děvčaty, mohla byste s ním o tom promluvit?“

Maminka vezme Pepička za ruku, odvede jej po schodech do ložnice, zavře dveře a povídá: „Pepičku, tak nejdív sundeji moji blůzu.“

Pepiček rozepne její blůzu a sundá ji.

„Teď sundeji moji sukni.“

Pepiček sundá její sukni.

„Teď sundeji moji podprsenku.“

Pepiček sundá její podprsenku.

„Teď sundeji moje kalhotky.“

Pepiček sundá její kalhotky.

„Pepičku, prosím tě, už nikdy nechoď do školy v mém oblečení.“

Pepiček dojde pozdě do školy

Přijde Pepiček pozdě do školy a omlouvá se: „Promiňte, já jsem se opozdil, protože jeden pán na autobusové zastávce ztratil desetikorunu.“

„A ty jsi mu ji pomáhal hledat?“

„Ne, já jsem na ní stál!“

Pepiček se hlásil

Pepiček říká tatínkovi: „Tati, dnes jsem se jako jediný hlásil!“

„Jo? A na co se paní učitelka ptala?“

„Kdo nemá domácí úkol...“

Pepiček ve škole

Pani učitelka se ptá děti ve škole čím je tatínek načež Pepiček odpovídá: „Můj tatínek je prostitut.“ Pani učitelka říká: „Jak jsi na to přišel Pepičku.“ „Prosím on když jde ráno do práce, tak říká, tak už jdu zase do toho bordelu a maminka říká jo, jo, kdyby ty kurvy alespoň víc platily.“

Pepiček...

Jde tatínek s malým Pepičkem na procházku a potkájí cizího pána. Pepiček ho vzorně pozdraví, pán odpoví a když zajde, tak se tatínek zvědavě ptá: Ty toho pána znáš? Pepiček odpoví: Ano, to je pán z ochrany ovzduší. Tatínek se ptá: A jak to víš? Pepiček: No, on k nám chodí, vždycky když nejsi doma a ptá se maminky, jestli je čistý vzduch.

PRAGUE CATERING
416.504.5787
538 QUEEN ST. WYBR
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

oprávněný distributor českých filmů a TV seriálů nabízí premiérově celou řadu oblíbených seriálů, které navazují na předchozí velice úspěšné části

EDEN

Seriál šesti napínavých příběhů ze současnosti, jejichž hlavní hrdinou je detektiv Honza Boudný, který je při policejním zásahu postřelen a v důsledku svého zranění dočasně upoután na invalidní vozík, nicméně stále účinně detektivům pomáhá.

PŘÍKOPY

Série šesti příběhů volně navazujících na seriály Náměstíčko a Náves a rozvíjí další osudy některých postav, které dále sleduje.

POSLEDNÍ SEZÓNA

Dramatický seriál sleduje osudy profesionálního hokejisty, který se po letech úspěšného působení v Kanadě a USA vrací do vlasti. Avšak všechno je jinak...

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182
E-mail: video.el@videoelcanada.com
www.videoelcanada.com
http://www.videoelcanada.com

PŘEPRAVA: 1-800-354-9046

NEVIDITELNÝ BLAHOBYT a PŘEŽRANÁ SPOLEČNOST

Denně v našem obchodě prodávají 28 druhů čerstvého chleba. Denně je zhruba třetina lidí nespokojená, že nemajou ten - v pořadí již devětadvacátý - typ pečiva. Přitom za svého mládí stejně jako u nás znali pouze druhy dva. A byli šťastní.

To je jen malý příklad z tisíce maličkostí. Lidé jsou nespokojení,

- že v lednu neseženou jahody (a když ano, že jsou drahé),

- že hruškový jogurt je jen ten od Danone a ne ten od Müllera. Vyděšený chlap volá mobilem od regálu těstovin,

- že nemají ta kolínka bez vroubků, ale jen ta s vroubkama a jestli nemá skočit do auta a sjet pro ně do sousedního města...

Nejde o to, že by to byl problém jen nějakých rozmazlených Itálů - všude v Evropě, včetně Čech - je to podobné. Nepíší o rozdílu mezi "bohatým" Západem a "chudým" Východem... z tohoto rozdílu v praktickém životě stále více už jen mýtus. Zdejší podhorské údolí u Vicenzy je sice z hlediska zaměstnaneckých příjmů bohatší, než řekneme naše Vysočina, zato Praha by ho mohla strčit do kapsy. Mluvím o materiálním skoku během jedné generace, který je tady obrovský, u nás však snad ještě větší.

Ekonom ČSOB Tomáš Sedláček - je sugestivní chaplík - užívá trefné příměry - a hovoří o problému společnosti, přesycené spotřebou a přitom stále méně spokojené. Hovoří o dvaceti letech ekonomického růstu, kdy jsme bohatli tak, jako nikdy v dějinách.

Všichni. Evropané, Italové, i Češi. Američané dokonce dvojnásob, na dluh. A to nelze dělat donekonečna. Ekonom Sedláček: "Lidem doporučuji půst, vláde ovšem radím rozpumpovat rúč." Z hlediska makročísel jsme bohatli a často si žili nad poměry. To se spouště lidí nezdá. Kam se skrýl ten blahobyť z mikropohledu všedního života? Máme ve všem větší výběr. Jednotlivé věci jsou výkonnější a pracujeme na ně méně než kdysi.

Problém je v tom, že je nesrovnatelně více přiležitostí k utrácení.

1/ = Jidlo: Před 20ti lety na něj padla až polovina rodinného příjmu. Dnes je to třetina, čtvrtina. Ovšem až další čtvrtina dnes padá na komunikace (mobil, internet, kabelová TV), o čem se kdysi ani nesenlo.

2/ = Nebo drogerie: za svého dětství pamatuji mýdlo a šampon. Nic víc. Dnes máme u vany na každý typ vlasů speciální šampon, dále kondicioner a balzám, pěnu do koupele, sůl do koupele, tekuté mýdlo na ruce, sprchový gel na tělo, tělové mléko, a zvláštní šampon na intimní partii.

3/ = Sportovní pomůcky: dříve jsem drandil na universálním kole v trenýrkách nebo teplících. Dnes je na hory mountain-bike, na asfalt rychlostní kolo s carbonovou vidlicí, cyklistické kalhoty s vycpaným rozkrokem, cyklistické triko s odsáváním potu, cyklistické boty s klipsnou, cyklistické rukavice, cyklistická přilba a cyklistické brýle. Zvláštní speciální sadu oblečení: zvlášť potřebujete do posilovny, na běhání, na lyže nebo skateboard. Když jsem jednou vstoupil ve starých trenčích do posilovny... no, vypadal jsem v tom specializovaném spolku dost divně...

4/ = Speciálním případem je tzv. Nová kancelářská vrstva: Jde o mladou a střední generaci, pracující v kancelářích Prahy, ale i větších krajských měst, mající vesměs slušné příjmy a jejíž životní styl se nejvíce blíží evropskému průměru. V konzumu.

Vím o čem mluvím, sám jsem do její pražské varianty 10 let patřil. Jezdí na lyže do Alp, za teplem k Rudému moři, do Tunisu nebo Španělska, případně si během roku odskočí na víkend do nějakého evropského města (když jsou ty letenky teď tak levné...). Mobil, notebook, přehrávač MP4 a další nezbytnosti mění za méně než dva roky...

Pracují v nových palácích ze skla a oceli a zkusíte si tam přinést rendlík s knedlíkama od večere...

Proto kolega skočí pro bagety, pizzu ... nebo se jde společně na oběd do restaurace... i přes to, že firma přispívá na stravenky, to něco stojí. Každý den.

V rámci sociální hygieny provozuje 3-4 moderní sporty s odpovídající výbavou a oblečením (viz výše), účastní se nárazových aktivit jako skákání z letadla a mostu, paintball nebo alespoň firemní bowling. Desetitisíce lidí. Nejčastější konzumenty hypotek, spotřebních úvěrů a překročených limitů na účtu. Současná ekonomická krize znamená, že se tento zbesílý "kolotoč spotřeby pro ještě větší spotřebu" něco zpomalí (jak lze laicky přeložit vládní "stimulace růstu ekonomiky"). Nikdo nebude mít hlad, většinou nebude muset ani slevit ze svého spotřebního standardu. To nejhorší, co se může stát, je, že přijde o místo v nepřilíh efektivním podniku a stát jej bude platit, dokud si nenajde práci novou. I tato nezaměstnaná menšina však bude po dobu nezaměstnanosti - kupovat a jíst stejné potraviny, bude dále pošlat SMSky ze stejného mobilu, užívat bytu, auta, kola, elektriny stejně jako dřív. Možná odloží dovolenou v cizině nebo výměnu auta.

V tom spočívá ona neviditelnost blahobytu a zároveň doby... Mám více, než jsem měl v dětství, více, než měl můj otec, děd a jakýkoli předek. Ale místo uspokojení cítím frustraci.

Předě mnou se s každou získanou věcí rozšiřuje propast "nutně potřebuji a ještě nemám." Příčina tkví v prázdatu lidské povahy - na vše lepší si bleskově zvykne a povýší to na normu. Vše ostatní je automaticky horší a nepřijatelné.

Nejsem apologetem boje proti konzumu. Ani z jiným mágem, který levituje nad světským shonem a káže odříkání. Sedím s vámi také u stolu a s celou kumpání si vesele cpu břicho. Nechtě se lidé přepcovat k smrti.

Nebo...

Nechť si hladoví podle své diety. Nechtě mají svobodnou volbu.

To co chci, je ukázat, u jak bohatého stolu sedíme (aniž bychom si to uvědomili).

Že už ani nejíme z hladu, ale vymýšlíme si delikatesy, abychom trumflí sousední stůl. Třeseme se strachy ze změny, kterou nazýváme krizí, byť je to jen přestávka mezi jedním a druhým, ještě skvělejší chodem, který číšník servíruje. A že - pokud nechceme přímo přestat jíst a držet půst - je dobré tu a tam otevřít oči a nechat se zasáhnout zábleskem uspokojení. Abychom přes všechen stres a fňukání z té žranice ... alespoň občas něco měli.

Vít Kučák

Prečo mám rád slovenčinu?

„Na Slovensku máme niečo, čo má cenu zlata. Sú to ľudia. Každý má niečo v sebe. Myslí tým talent. Moja mamka má talent na česanie. Moja babka prekrásne spieva ľudové piesne. Moja pani učiteľka má talent na to, že je super učiteľka. Moja kamarátka vie pekne recitovať. Moji spolužiaci vedia krásne pomôcť a poradiť aj v ťažkých chvíľach a robí dobré skutky. Chcem žiť medzi tými, ktorých mám najradšej.“
Čítame v štvrtáckej úlohe Michaely z Vranova nad Topľou. Iste aj preto, že deti smú vyrozprávať bezprostredné zážitky, nie je im zaťažko písať nepovinný sloh. Súťaž Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko nevyhadáva literárne talenty - apredsa spôsob ako školáci o Slovensku a slovenčine píšú, je objavnejší ako mnohé literárne experimenty. A tak je aj z prác laureátov 17. ročníka súťaže zborníček, v ktorom nás mnohé poteší. Ved' ho vytvorili najmladší pamätníci celých dejín Slovenskej republiky: „Keď som sa narodil, mala Slovenská republika len tri roky. Nemala pred sebou veľký náskok. Ved' čože sú to tri roky. Ale koľko slávy naša vlasť prežila za svojich šestnásť rokov“ (siedmak Enriko zo Semeťova). „Slovensko má nielen talent, ale aj krásnych ľudí. To krásno je zasiate v ich duši“ (deviatačka Kristína z Paty). „Cítim, že tu ľudia majú srdcia z medovníkového cesta“ (ôsmak Lukáš z Dechtice). „Hanba tomu, kto hani svoju krajinu v cudzine, len aby nevyzeral zle“ (Michaela, prváčka na strednej škole v Bardejove). „Láska k otcine a materčine vchádza do človeka akosi nebadane a prirodzene“ (tretiačka Jarmilka z Bodonoša v Rumunsku). „Či sa slovenský jazyk v Srbsku aj naďalej zachová, to závisí len od nás. Musíme ho pestovať a prenášať z pokolenia na pokolenie“ (pätnásťročný Ján, Báčsky Petrovec, Srbsko). „A vedľa Slováci na Slovensku, že vo Vojvodine tečie aj slovenská krv?“ (prváka na strednej Stanislav, Báčsky Petrovec).
Pozorujú, vnímajú, nachádzajú presné slová. Objavujú, čo my dospelí už nikdy nevidíme, a z objavov sa tešia spôsobom

sebe vlastným: „To naše a s bodkami závidí aj Dán v Kodani“ (šiestačka Dominika zo Stupavy). „Ved' Slováč sa nestráti, nepustí hneď do gatt“ (piatačka Bibiana z Kolty). „A tie Tatry, keď už máme, lykožrútom si nedáme“ (šiestak Matúš z Likavky)...

Toto všetko sa nám vysypalo zo školskej písanky. Aj vďaka súťaži deti zistili, že „slovenská vytrvalosť je hodna Guinnessovej knihy rekordov“ (piatačka Gabriela z Kysáča v Srbsku). A či nie je najkrajšou pointou súťaže udivená veta tretiačka Tomáša z Galanty: „Ani by som nebol povedal, že naše Slovensko je také prenádherné...“

Do 17. ročníka súťaže prišli poštové zásielky s vybranými úlohami zo 139 škôl a 109 miest na Slovensku (abecedne od Bajerova po Želiezovce), ale aj zo šiestich krajín za hranicami. Nájdite si na mape Chorvátska Ilok, Jelisavac, Josipovac, Markovac a Našice, v Srbsku Kysáč, Selenču a Báčsky Petrovec, v Rumunsku Bodonoš a Nadlak, na Ukrajine Užhorod a nezatvárajte atlas! Po sedemnástich rokoch je súťaž o slovenčine takmer celosvetová - lebo úlohy prišli aj zo Slovenskej katolíckej misie v Mnichove v Nemecku a z Katolíckej školy sv. Juraja v kanadskej Ottawe (aspomeňme si na úlohu z Pertu v Austrálii v ktoromsi predchádzajúcom ročníku).

Akože by sme sa netešili na slávnosť vyhlásenia výsledkov v Nových Zámokoch, kde nás na námestí tradične očakáva prvý kodifikátor spisovnej slovenčiny Anton Bernolák. Sedemnásťročný mladí ľudia sú predobrazom výbušnej tvorivosti, nekonvenčnosti, citu. Azda aj preto novozámockí hostitelia niekoľkonásobne prekvalifikovali: inovovaným programom pri Bernoláckovej soche, kde v roku 160. výročia úmrtia Jána Hollého odznelo pásmo z jeho poézie, skúšobný kameň i sláva prvej kodifikovanej podoby slovenčiny (a trochu zlomjazyček pre naše storočie), vynovená bola aj scéna v Kultúrnom centre Nábřeží. Počas predstavovania

laureátov premietali sa na nej obrazy Slovenska, a keď program vrcholil, spoznávali sme nositeľov najvyšších ocenení z videozáznamu tak, ako žijú v peknej prírode a čistotu slovenčinou nielen pekne píšú, ale aj hovoria. Trochu tak, ako to každý deň cítíme, vytisla technika (video) strhujúci výbuch energie folklórného súboru Matičiarik, ktorý zatancoval a zaspieval o to kratšie (ale iste aj krajšie), príjemne prekvapilo hudobné vystúpenie pedagógov ZUŠ a novozámockí recitátori, interpreti víťazných úloh...

A hoci sme sa skoro ráno skoro zľakli, keď na prezenčných listinách podpisy pribúdali veľmi pomaly, napokon mala dychová hudba Bánovčanka z Bánova koho privítať. Prišiel aj osobný list pána prezidenta, aj zástupcovia MŠ SR aj MK SR, Maticie slovenskej a Jazykovedného ústavu ZUŠ a novozámocký pán primátor a iní vzácni hostia, aj deti z rôznych vzdialených končín Slovenska i zo zahraničia. Hoci, dalo sa čítať, kde asi na cestu do Nových Zámok nezvyšovalo, nuž zabolelo, prečo práve oni, malí, nemohli medzi ostatnými zažiarit v zasluženej chvíľke pochvaly. A tak nám chýbali deti z Oravy, Kysáč, časti východu...

Áno, z Kanady boli dve detičky. Kristína Babiaková z Katolíckej školy sv. Juraja v Ottawe získala prestížnu cenu v kategórii zahraničných účastníkov. Osobitnú cenu predsedu Maticie slovenskej, a v zborníčku je citáť z úlohy Evy Plesnikovej, predpokladám, že z tej istej triedy.

Do radosti padla ešte jedna chvíľka smútku: spolu s deťmi sme všetci ešte raz poďakovali básnikovi Milanovi Rúfusovi, veľkému priaznivcovi našej súťaže... (Kolko deti v úlohe oslovilo práve jeho!)

Sedemnásťročník saskončil - a ostali po ňom dva chrobáčky v hlave: či by naozaj laureáti súťaže mohli byť hosťami programu Martinských slovesnej jari a či by naozaj z toľkých krásnych detských vyznaní raz mohla byť knižka...

Magda Baloghová

SKLADOVANÍ: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM

Vancouverské plusy a minusy

Stále známějším a velmi dobře na stupnici příjemnosti a vhodnosti místa k životu je v posledních letech vyhodnocován kanadský Vancouver, kde po přesídlení z Winnipegu žijeme od roku 1981.

Protože tyto noviny vycházejí na východě, v Torontě, jejich obsah je tomuto místu více méně poplatný. Snad proto tedy tohle malé zpravodajství z opačného konce veliké kanadské země.

Obsáhlejší informace o Vancouveru si ovšem čtenář vlastním počítačem může najít na *Wikipedii*.

George Vancouver (ve čtvrti zvané *Gastown* má pomník) věru nebyl žádný mamlas, když se mu v tomto místě velice zalíbilo. To se stalo i nám, když jsme si, necelý rok po emigraci do Winnipegu, udělali sem výlet

autobilem *Chevrolet Belair* ročník 1963, zakoupeným z druhé ruky za 650 dolarů. Popis tohoto automobilu, který připomínal více koráb pojiždný po souši, zasluhoval by si možná samostatné místo v tomto povídání, ale místa není dostatek. Snad jen tolik, že posloužil celkem dobře až do chvíle, kdy byl schopen ubírat se po silnici jenom na *první* rychlost. Přesto jsem za něj u firmy, kde jsem koupil automobil jiný, ač opět jenom *závnovní*, dostal padesát dolarů (v roce 1974).

Je to vcelku přirozené a to hlavně člověku v poněkud pokročilejším již věku, navracet se v duchu do minulosti. Ostatně, myslím, že kdosi řekl či napsal cosi v tomto smyslu ... *přijde doba, kdy vlastně žijeme jenom svojí minulostí, svými vzpomínkami*. Mám teď zato, že ten člověk měl dobrý postřeh a nebyl to žádný hlupák.

Porovnám-li věci pozitivní s negativními, jak se mi jeví v těchto dnech ve Vancouveru a to ve smyslu zde v Kanadě uplynulých čtyřiceti roků, měl bych dostat výsledek nachylující se na tu či onu stranu pomyslné rovnováhy, neboť nic není dokonalé. Jenže k takovému posouzení mi chybí ještě mnoho jiných faktorů a tak mohu posloužit jen zcela subjektivními pocity, bez vyčerpávajícího konečného vyhodnocení.

Nemálo blahodárnou je přičeň přírody, která obklopuje město Vancouver oceánem a horami. Není jediným městem na světě uloženým v podobném objetí přírody, ale takových míst věru není mnoho. Co do klimatu, pak je to nepochybně nejpříjemnější kanadské město, bez ohledu na dosti dlouhou trvající podzimní, zimní a krajně jarní deště. Mnohá individua, ať již zločinná či bezúhonná myslí, pro něž je zima obzvláště nemilá, vybírají si Vancouver (stejně jako i jiná města Britské Kolumbie) pro svůj trvalejší či dokonce trvalý pobyt. Konec konců, to jsem udělal i já a moje malá rodinka.

Tento vcelku příznivý faktor klimatu nelze zcela opominout nebo podcenit. To jsme poznali sami na sobě v průběhu oněch dvaceti osmi let, co ve Vancouveru žijeme. Není ale hlediskem jediným, jímž lze posuzovat kvalitu místa, jeho přednosti a zápory. Nicméně ... zde za krajně příznivých okolností některého jarního dne na počátku května je možné dopoledne lyžovat na *Grouse Mountain*, horstvu pozvedajícím se nad severním Vancouverem (kde žijeme), v restauraci nahoře poobědvat, pokochat se s výhledem na město a oceán, a za hodinku poté ocitnout se dole na pláži a pokud je jeden tak otužilý jako moje žena, ponořit se do vod Pacifiku. Méně otužilý může to udělat v neoprenovém obleku. A nebo jen sedět uveleben na břehu a dívat se na vody oceánu. Má-li k tomu láhvinu dobrého červeného vína, může být naprosto spokojen. Za necelé dvě hodiny celkem pohodlné jízdy můžeme být na *Whistleru*, dnes snad jednom z nejskvělejších lyžařských středisek amerického kontinentu s 220 sjezdovkami.

Jiný den lze strávit v místě, kterým se nemůže honosit žádné město, ve *Stanley Parku*, jehož lesní velikány fascinují a nedávná divoká vichřice dodala místu dramatickosti. Jako perla nalézá se v jeho středu jezero zčásti porostlé lekníny, jehož klidná hladina pokouší k usednutí na jednu z laviček na břehu a zamyslet se nad životem člověka, potažmo tedy svým vlastním. V nedávných volbách opět zvítězila zde strana Liberální (druhá strana NDP má chabou reputaci a nic nesvědčí tomu, že by jí mohla podstatně vylepšit) a zda si počíná ve zdravotnictví tak pošetile jen z čiré nezbytnosti je mi záhadou, ale vzhledem k tomu, že moje žena je součástí medikální péče o člověka, a mám tedy od ní mnohé informace, myslím, že věci by se v britsko-kolumbijském zdravotnictví mohly dělat lépe. Zní to asi drze, neboť jsem za *triple bypass* operaci nezaplátil ani cent, ale teď, když moje stařecké rameno vyžaduje si péči odborníka, mohu se ho dočkat za 14 měsíců, ledaže bych vešel do jeho soukromé ordinace a zaplatil 400 dolarů (což jsem ve věci druhého svého ramena před dvěma roky učinil), které by mi ani moje vcelku dobrá zdravotní pojistka jediným dolarem neuhradila.

Veleslavný architekt A. Erickson (před několika dny zesnulý) vytvořil ve městě mnoho svých děl. Jsou originální, ne vždy ale dle mého gusta. Jeho následovníci v poslední době se ve městě činí, mnohdy ale bez citu a souměřitelnosti k okolí, toho, co jsem před lety obdivoval ve švýcarské Basileji.

Pro každého člověka s jistou zvědavostí za návštěvu rozhodně stojí *Antropologické muzeum* v areálu University, po architektonické stránce také dílo A. Ericksona.

Provoz ve městě každým dalším rokem nabývá na intenzitě a pro našince posílje myšlenku odstěhovat se na venkov, případně na některý z okolních ostrovů, a doufat, že než země, nedostihne jej tam příliv jiných přistěhovalců. (To nemá nic společného s misantropií, z níž může být pisatel některým ze čtenářů obviněn...). Myslím, že všeobecně Kanada ztrácí glanc a úroveň, což je důsledek imigrační politiky po léta praktikované, kdy požadavek na um a kvalifikaci nově příchozích, byl nahrazen jinými kritérii, která ale nejsou v souladu s požadavky na prosperitu země. Té se nedosáhne množstvím imigračního přílivu, ale jeho kvalitou. Pravdou také je, alespoň jak sdělují odborníci v této věci, že kanadský bankovní systém je schopen mnohem lépe odolávat současné finanční krizi. To se možná projevuje i silicí hodnotou kanadského dolaru v této chvíli, kdy tohle povídání píši.

Vzpomenu-li na počáteční léta našeho života v Kanadě, mohu konstatovat, že mnohé se změnilo k lepšímu (kupříkladu možnost poobědvat jinak nežli dát si steak přes celý talíř v *Kegu*, zrušení zákazu čepování alkoholu byl k vydatné krmi v neděli, a nakonec i na parkovištích už se dnes sotva uvidí dámy v mohutných nátáčkách ve vlasech, zjev to tak překvapivě běžný v počátečních letech našeho pobytu v Kanadě, tedy Winnipegu).

Ale, metla politické korektnosti dosáhla i sem, na západní pobřeží, a ruku v ruce s fenoménem *byrokracie, marketingu a managementu*, smutně poznamenává činnost i aktivity dříve jasné a jednoduché, stigmatem nepotřebnosti a ztrátou smyslu pro t.zv. *selský rozum*. K tomu bych mohl dodat nejednen příklad, ale respektuji požadavek majitele a redaktora tohoto listu, aby texty byly krátké. *Koho chleba jíž, toho piseň zpívej*, praví mudrosloví, a tak tedy už jenom pár slov.

Ocitnout se dneska večer v srdci Vancouveru, v očekávání příjemné vzrušující atmosféry velkoměsta, je omylem v předpokladu. Ulice jsou plné lidí mnohdy ne právě pozoruhodné vizáže a počínání, které by našince lákaly přidružit se k nim. Dostat se do srdce města a nebo jim projíždět třeba na letišti, bývá stále častěji ne právě příjemná záležitost, hrozící nebezpečím, že cíle nebude dosaženo včas. A tu myšlenka na přesídlení na venkov opět se dostavuje. Spolu s představou, jak bude asi situace vypadat v době OH, události, které toto místo dle mého názoru neblaze poznamená zmatkem oněch čtrnácti dnů a neblahým dopadem na daně v letech následujících (a to neberu v úvahu onu přeměnu sportovního zápolení do *velebusinessu*, jak pro sportovce, tak jejich promotéry a jiné dobráky).

Solidní, počestná, pracující a vzdělaná mladá rodinka nemá dnes ve Vancouveru reálnou možnost získat přijatelné bydlení, leda na úkor veliké hypotéky v bance. Tu je jistou nadějí dosud vcelku solidní, zmíněná shora reputace kanadského bankovníctví ... to ale sotva pomůže mladému páru, který je vystaven pořizovacími náklady, o jakých se nám, kteří jsme sem dorazili s jedním či dvěma kufry, ani nesnilo. A po roce či dvou, mohli jsme si koupit solidního obydlí dovolit.

Před léty pláže města, poskytující každému dosti místa kolem, podobají se dnes plážím v *St. Tropez* a jiných evropských městech. Rozdíl je než v tom, že se tady v samé blízkosti nenachází nespočet lákových bister a malých podniků, které svou nabídkou lahůdek a nápojů skvělé a řízné chuti pobyt na pláži mohou zpříjemnit....

Vladimír Čícha-Vancouver

**Hledá se Jaroslav Marek,
původem z Prostějova,
který emigroval do Britské Kolumbie.
Matka čeká naléhavě zprávu.
Odpověď e-mail:
marie.hoskova.elias@gmail.com**

1907-13

**Zdravotní sestra z Česka
hledá práci jako ošetřovatelka. Také
uklidím, uvařím, vyperu. Dokonalá
znalost angličtiny, reference, PSW
certifikat. Tel.: Martina 416 875 44 27,
email: cz_martina@yahoo.co.uk**

1906-11

**DAGMAR & DAGMAR
NOW AT NITRA TRAVEL**

**... an Exotic Journey!
Tahiti & Moorea
from 2999.00**

+ \$330.00 (CNDI) taxes

416 504-3800

toll free 1-800-825-7577

dasa@inspiredtravelsolutions.com

**WE HAVE
THE RIGHT
PACKAGE
FOR YOU**

nitra travel group

#2631360

PŘENOSNÉ KONTEJNERY: 1-800-354-9046

Zdravice Mirku Janečkovi a Kanadským Listům

Koncem dubna se v elektronických *Pozitivních novinách* s Mirko Janečkem a jeho *Kanadskými listy* rozloučila spisovatelka a novinářka Blanka Kubešová. V článku, v kterém je i několik zajímavých fotografií, Blanka Kubešová uvádí, že loni, po 42 letech, Mirko Janeček zastavil vydávání *Kanadských listů*, které převzal od I. J. Šarouna a vydával nejdříve cyklostylované a později jako normální měsíčník. Za svoji význačnou vydavatelskou činnost obdržel řadu vyznamenání (včetně *Medaile M. R. Štefánika*, ocenění *Royal Air Force* a nejvyšší skautské vyznamenání, *Rád Stříbrného Vlka*). Kubešová vzpomíná, že skoro přesně před 23 lety navštívila - na pozvání Janečkovy rodiny - Kanadu, aby u Janečků četla ukázky ze své tvorby a potom i z tvorby exulantských autorů a nakonec recitovala verše právě zemřelého básníka Jaroslava Seiferta. Zmiňuje se, že se v Torontu setkala s řadou krajanů, včetně vydavatele a redaktora Satellitu, Aleše Březiny a autora této číty. Mile se čte její poznámka, že jedné z největších poct jako autorce se jí dostalo právě u Janečků, kde jí mladé děvče řeklo, že první českou knížku, kterou dočetlo do konce, napsala Blanka Kubešová...

S Mirkem se znám už od začátku padesátých let. Noviny ho přitahovaly jistě už v Československu. V Kanadě první cyklostylovaný časopis začal vydávat už v roce 1949. Začátkem padesátých let byl mezi těmi, kteří pomáhali na svět *Novému domovu* (Blanka Kubešová uvádí, že v šedesátých letech *Nový domov* řídil). V roce 1955 asistoval při zrození *Nášich hlasů* a v roce 1967 začal vydávat *Hlas nových*, časopis, který později splýnul s *Kanadskými listy*.

Mirek byl činný i jinak. V roce 1966 došlo u něho k schůzce uprchlíků s bývalým ministrem poslední demokratické čs. vlády za sociálně demokratickou stranu, Václavem Majerem. Schůzka vedla k ustavení "Klubu nových přistěhovalců českého a slovenského původu v Kanadě", který v příštích deseti letech hrál významnou roli v životě uprchlíků nejen v Kanadě, ale i jinde.

Mirkovým nejtřtvaljším příspěvkem je po mém soudu archiv, v němž shromáždil velmi cenný materiál o našich vojácích a letech, ale také o politických a organizačních. V prvních čtyřiceti letech společného exilu jsme úzce spolupracovali. Pak - a dnes už nezáleží na tom z jakého důvodu - jsme se oddělili.

Vždycky jsem respektoval jeho pracovitost a jeho věrnost Československu. Přejí mu dobré zdraví a dlouhá léta.

Josef Čermák

Omluva

V Satellitu z 11. června 2009 se mi podařila řada věcí: ve zprávě o 61. Kongresu Českého a Slovenského sdružení v Kanadě jsem ve jméně generální konzulky České republiky v Montrealu, paní Jaroslavy Jeslínkové

vynechal "s" a tak její jméno zobyčejnil na Jelínková. A v případě místopředsedy senátu ČR, senátora Jiřího Lišky jsem zamlčel jeho křestní jméno, poněvadž jsem si nemoohl vzpomenout, je-li Jiří nebo Jan... Oba poklesky zavinila hlavně stařecká ješitnost, která si namlouvá, že vnímavost a paměť člověka jí obdařeného, ještě jakž takž funguje. Oběma se omlouvám.

Oprava

V čísle z 21. května 2009 jsem zase ve zprávě o programech v Slovenském luteránském kostele sv. Pavla mezi programy, které Olga Turoková režírovala, omylem uvedl i oslavu narozenin Milana Rastislava Štefánika.

Vysvětlivka

V již zmíněné zprávě o 61. Kongresu ČSSK jsem napsal, že kongresová brožura na mne udělala dobrý dojem, že jsem si dovedl představit kolik v ní bylo práce (uvedl jsem Mišu Fuchsovou, Věru Kohoutovou a Barbaru Sheriffovou), že jsem nerad slyšel, že měla nedostatky a že si zasloužila lepší korekturu. Je mi líto, že jmenované autorky brožury moje poznámky považovaly za nespravedlivou kritiku jejich práce. Domníval jsem se, že jsem ocenil jejich práci, ale pozastavil se nad zbytečnými chybami. U publikací tohoto rozsahu je běžné, že korekturu dělá někdo jiný než autoři (vím, kolik chyb unikne mně), a myslil jsem, že tomu tak bylo i v tomto případě. Rozhodně nebylo mým úmyslem snižovat zásluhu autorek. Ale také si myslím, že úroveň práce členů našich organizací je taková, že si zaslouží víc, než blahosklonně (a tím skoro urážlivě) mechanické poklepnání na rameno.

Argument

V témže čísle Satellitu byl uveřejněn i můj článek "Proč", ve kterém jsem odpovídal na dotazy čtenářů *Nového domova* (kteří ke mně vždycky byli a dosud jsou neobyčejně laskaví a jejichž přátelství patří mezi nejceněnější odměny za to, co jsem se v Kanadě pokoušel dělat), proč jsem přestal psát do *Nového domova*. A také, proč letos nepojeďu do České republiky. Vydavatel a redaktor k článku připojil poznámku, že v určitých bodech se mnou nesusouhlasí - zaplat' Pán Bůh za to: diskuse, ve které si dva lidé přikyvují musí být strašně nudná. Jako důkaz uvádí, že zatímco já odmítám jet letos do ČR, on už z Prahy připravuje třetí číslo. Fakticky pravda, ale přirovnání docela neseď: já bych jel do Prahy na výlet, on je tam pracovní.

Josef Čermák

Nejprve pochvala, pak ale výtky s eventuelním potrestáním

Příklad č. 1: Před lety, když jsem začal pracovat pro Hydro-Québec, měli tam názor, že řidičský průkaz z provincie Québec není dost dobrý na to, aby zaměstnanci tohoto „nadpodniku“ mohli řídit podniková auta a proto zavedli interní řidičský průkaz. Když jsem absolvoval praktickou zkoušku, měl jsem dilema,

zda respektovat předepsaný rychlostní limit 50 km/hod či jet rychleji, jako ostatní kolempědající auta, tj. snad něco kolem 65 km/hod. Jako emigrant mluvící špatnou francouzštinou, měl jsem nevhodu, že jsem nemoohl ovlivňovat patřičně zkoušejícího instruktora a udělal jsem chybu, že jsem se rozhodl respektovat přesně tu předepsanou rychlost 50 km/hod. Taxikáře, který se vyřídil z postranní ulice jsem svou pomalou jízdou patřičně naštvál, takže na mne začal divoce troubit. V tom okamžiku se instruktor probral ze svého podřimování, lekl se a po určité vzdálenosti mne zastavil a povídá: „Josef, ty jsi asi velice dobrý expert ve své oboru, ale jako šofér, budeš si to muset ještě zopakovat. Vždyť jsi „cut off“ toho řidiče.“ a vyhodil mne.

(Tak jsem si na tu křižovatku zašel znovu, vyfotografoval jsem si značku, která dokazovala, že jsem byl na silnici s předností v jízdě a podal jsem stížnost na patřičná místa. Odpověď z oficiálních míst (jak se dalo očekávat) byla, že mají důvěru ve své instruktory a moje stížnost byla zamítnuta. Během příští zkoušky mne však nechali projít a asi po půl roce celé to zbytečné dopravní oddělení asi se 20 silničními experty zrušili.)

Příklad č. 2: Dr. Čermák ve svém článku „Proč?“ v Satellitu ze dne 11. června 2009 říká o nové redaktorce Nového Domova Věře Kohoutové, že:

„Za posledních 15 let v krajašanském životě udělala velký kus práce, který si zaslouží uznání“. Také ale přidává: „Nemohu se donutit přispívat do novin řízených bývalou členkou komunistické strany, pokud se veřejně nevyrovná se svou politickou minulostí.“

Samozřejmě, že souhlasím s názorem, že se musí žít v pravdě (ne ve lži) a podle svého svědomí, i když se za to musí někdy hodně trpět a že to chce odvahu, ale říká ale dr. Čermák pravdu, že jeho článek je o něm a ne o Věře Kohoutové? Já bych řekl, že je to v první řadě o Věře Kohoutové a pak teprve o něm. I když říkám, že nechce *Novému domovu* škodit, tak mu rozhodně neprosívá.

Existuje hodný komunist?

Vzpomínám si, že když jsem studoval na Katedře užitě geofyziky Přírodovědecké fakulty Karlovy University (na stejné katedře vystudoval asi dva roky později odstoupivší předseda ČSSK dr. Gustav Pálva) tak, protože jsem byl výborný student, přišli za mnou s nabídkou stát se členem KSČ. Po „zralé úvaze“ jsem tuto nabídku odmítl s odůvodněním, „že se na to ještě necítím“. Lhal jsem? Žil jsem v pravdě? Já jsem k tomu měl ovšem pádné důvody, které jsem jim samozřejmě neřekl: Moji budoucí švagrovou zavřeli na dva a půl roku a budoucího švagra na jeden a půl roku a pozdějšího tchána na jeden rok, všechno za náboženskou aktivitu. Moji budoucí manželku nezavřeli, ale jen ji bez jakéhokoliv zatykače sebrali na operačním sále a se zavázanými očima ji odvezli z Ústí n. L. do Ruzyně v Praze k výslechu. Moji matku ve stejné atěře jenom z treštu přeložili na podřadnější místo, prýs ohledem na otce, který byl v KSČ. (Stal se členem, když se Sociálně demokratická strana sloučila s KSČ.) V té době byl vedoucím naší katedry dr. prof. Jan Gruntorád, který po

studii v Sovětském svazu byl také členem KSČ, ale pomáhal jak mohl, a díky jemu zavřeli jen dva katolické asistenty z naší katedry. Jednalo se tedy, podle mého názoru, o „hodného komunistu“. Určitě někteří členové se mnou nebudou souhlasit a budou přesvědčeni že žádný hodný komunist nemůže existovat (podle hesla: „hodný komunist = mrtvý komunist“).

Je třeba situaci řešit?

Osobně redaktorku Věru Kohoutovou vůbec neznám. Nedívím se jí ale, že odmítla interview s dr. Čermákem, protože byla v „no win situation“. To je podobné, jako kdyby někdo na někom chtěl, aby veřejně vysvětlil proč se dopustil cizoložství. Možná, že kdyby dr. Čermák požádal redaktorku Kohoutovou o soukromé vysvětlení jejího členství v KSČ, třeba by byl uspokojen. Také bych chtěl dr. Čermákovi připomenout, že najít vhodného šéfredaktora pro *Nový domov* nebylo asi jednoduché. Nakonec, *Nový domov* má určitě nějakou redakční radu, která nepřipustí, aby se nějak ideologicky zvrhl, takže v tomto směru jsou obavy dr. Čermáka neopodstatněné.

Dále, nerozumím extrémnímu rozhodnutí Dr. Čermáka, že letos nepojeďu do České republiky, údajně kvůli svému svědomí. Neviní z toho (naštěstí) Věru Kohoutovou, ani fakt, že v čele vlády je bývalý komunist Fischer. Vůbec ale nevysvětlil, co změnilo situaci tak dramaticky, že tam letos nepojeďu. Asi se to vérohodně politicky vysvětlit nedá.

Chtěl bych zdůraznit, že tento můj příspěvek nemá být o mně, ale spíše o Věře Kohoutové a Josefu Čermákovi. Upozorňuji také, že to, že v Novém domově budu mít v blízké době nějaké články nemá nic společného s tímto článkem.

Závěrem bych chtěl říci, že v dané situaci platí úryvek z bible: „Kdo je bez viny (v osobním životě), hoď po ní první kamenem.“

Josef Maxant-Montreal

Láska paní Katty

Pár slov k článku pana Josefa Čermáka a k představení samotnému.

Byla jsem na tomto představení v neděli, kdy se zároveň blahopřálo paní Jiřině Bohdalové k jejím narozeninám. Ano, slyšitelnost nebyla moc valná, ale jinak představení bylo vynikající. Naši amatéři hráli jako profesionálové a to, co se zdálo panu Čermákovi jako jakási chyba - tedy že paní Bohdalová hrála něco jako „mimo těch ostatních“ bych řekla, že to tak mělo být. Představovala vykořeněnou ženu, která žila 50 let v Americe a tudíž měla být jaksi mimo. Vždyť teprve ke konci hry nachází mezi obyvateli penziónu spřízněné duše. Všichni, i když každý úplně jinak, byli také nějak vykořenění. Podle mého názoru paní Bohdalová tuto postavu zahrála přesně tak, jak měla. Konečně ona dovede zahrát každou postavu a i když je převážně nepřekonatelně komická, je vynikající dokonce i v reklamách - je to prostě „Paní Herečka“. Nevím, jak se hrálo dalším hercům vedle takové osobnosti, ale mně se osobně zdálo, že dobře, neb že sebe vydali maximální výkon.

Demetre Tziougras

Revoluce!

Fotbal bude podle Haška

Praha - Vypukla velká fotbalová revoluce pod názvem „Česko podle Haška“.

Netrpělivě očekávané volby Českomoravského fotbalového svazu skončily absolutním vítězstvím bývalého slavného záložníka Ivana Haška. Ten během sobotní valné hromady nejenže deklaroval jediného konkurenta Ludka Vinše, ale zároveň mu delegáti v tajných volbách darovali k ruce tým spolupracovníků, který si sám Hašek přál. Vskak také při své předvolební řeči prohlásil rázným hlasem: „Chcete-li mě za předsedu, jsem připraven, ale nedělejte ze mě loutku! Podpořte i moje lidi. Jen tak dáte impulz, že český fotbal chce jít zase nahoru.“

Zapůsobil Haškova slova i jeho renomé. Ze 13 členů výkonného výboru, který o fotbale rozhoduje podobně jako vláda o republice, je hned 10 jmen z Haškova seznamu. Jeho lidé obsadili všechny důležité posty včetně tří místopředsedů.

Je jasné, že Hašek loutkou nebude. Bývalý kapitán národního týmu bysíce před volbami zřehavil favoritu, ovšem pořad neměl záruku, jak se zachová 202 delegátů. Na předsedovi se navíc musely nezávisle na sobě shodnout obě komory, česká i moravská. Pokud by první volba skončila patem, Hašek by nejspíš odstoupil. Už nechtěl zažít trapas jako před čtyřmi lety, kde soupeření s mocným Vlastimilem Košťálem přerostlo v nedůstojné zákulisní intriky.

Staré pořádky skončily i v sobotu na sebe delegáti v dusném sále zprvu štekali. Z jedné strany se třeba ozvalo: „Je tu zmatek. Nevíme, o čem budeme hlasovat.“ Jiný stůl křiknul: „To jste asi hloupější než my.“

Nakonec se z toho zrodilo Haškovo absolutní vítězství.

Zkušební funkcionáři jako Vacek, Hrdlička, Starka, Chvála nebo Bělák se jen rezignovaně rozhlíželi kolem sebe. Prohrali. Stejně jako věčný rebel Jiří Kubiček, který čtyři roky válčil proti bývalému vedení a sám

inicioval, aby na trůn zamířil Hašek. Místo něho byl do role místopředsedy za Moravu zvolen Dalibor Kučera.

„Kučera mě zradil a já si hned vymazal jeho číslo z mobilu,“ řekl trpce Kubiček. „Ale stejně jsem šťastný, že vyhrál Ivan. O mě nešlo.“

Během sobotního 12hodinového maratonu v Národním domě na Smíchově se naprosto rozmetaly zavedené a zatuchlé pořádky v českém fotbale, který před čtyřmi lety volil starou cestu, přestože se namočil do rozsáhlého korupčního skandálu.

Letos volil změnu a nezaujati tvrdí, že se konečně probudil.

„Bylo na čase, musíme náš fotbal vrátit tam, kam patří,“ řekl legendární záložník Karel Poborský, jeden z deseti nových členů výkonného výboru.

Pražskou secesní památku, kde se obvykle tančí při plešech, se v sobotu přehnal Haškova vína. A hned dnes bude revoluce pokračovat. Po prvním oficiálním zasedání výkonného výboru bude nejspíš odvoláno představenstvo kritizované firmy STES, která pro fotbal zajišťuje peníze. „Už pouhý název STES působí jako výbušina,“ prohlásil nový místopředseda Miroslav Kříž, který bude mít na starosti finance.

Hašek osloví Jarolima A další novinka? Do konce týdne bychom se mohli dozvědět, který trenér zkouší zachránit reprezentaci při rozhraném cestě na mistrovství světa 2010. Jediným kandidátem je zatím Karel Jarolím, kouč mistrovské Slavie a také Haškův kamarád.

„Pokud je Ivan přesvědčený o tom, že tohle je ideální řešení, tak Jarolima uvolníme. Ivan je můj kapitán a já kapitána poslouchám,“ reagoval slávicíky šéf Petr Doležal.

Neznamená to však, že by Jarolím vedl národní tým na plný úvazek, to Slavia nedovolí. Převzal by reprezentaci na zbytek dosud pokažené kvalifikace. Úkol je jasný: čtyřikrát vyhrát, což by mohlo stačit přinejmenším na baráž. Jistý postup zaručuje jen první místo ve skupině, na které teď Česko ztrácí 7 bodů.

„Pro náš fotbal je nesmírně důležité, abychom na mistrovství světa postoupili. Znamenalo by to pro nás 150 až 300 milionů. Tyhle peníze prostě potřebujeme,“ řekl Doležal.

I podle toho bude Haškova vláda hodnocena.

Slovenský tínedžer uteká do velkoklubov

Bratislava-sme/ Pavol Spál-Košičan Milan Lalkovič a Bratislavčan Róbert Mak patria v Anglicku medzi najlepších. Mladí slovenskí futbalisti majú v Európe dobrý imidž. Neftákajú sa a tvrdo trénujú. Do sveta odchádzajú čoraz mladší. Niektorí nemajú ani pätnásť.

Róbert Mak, Klub: Manchester City, **Vek:** 18, Odchovanec Slovana Bratislava žije v Manchestri už tri roky s celou rodinou. Jeden z najväčších talentov Manchestru s klubom pred rokom podpísal profesionálnu zmluvu. Je vyhlásený kanonier. V minulej sezóne bol najlepším strelcom juniorky i béčka. Húževnatý hráč s dobrou technikou, dynamikou. „Nie je iba zakončovateľ. Vie i tvoriť a má úžasný prehľad, komplexný hráč. Vždy má premyslené, kde vystrelí. Všetko robí v rýchlosti, a to mnohým chýba,“ tvrdí mládežnícky tréner Igor Bóibik.

Milan Lalkovič, Klub: FC Chelsea, **Vek:** 16. Pred dvoma rokmi sa o neho trhali akadémie futbalových veľkoklubov. Patrí medzi najväčšie talenty Slovenska. Ofenzívny záložník sa bez problémov dokáže zbaviť protihráča, charakterizuje ho mládežnícky tréner FC Chelsea Dermot Drummy. „To, čo majú hviezdy prvého tímu, máme i my, ale v menšom vydaní,“ tvrdil Lalkovič.

Richard Lásik, Klub: Brescia, **Vek:** 16. Bratislavčan lákali do Liverpoolu, ale vybral si Taliansko. Ofenzívny záložník hráva za tím Primavera, čo je béčko prvého tímu. Patrí k najmladším hráčom. V tíme je s o tri roky staršími hráčmi. Technicky skvele vybavený futbalista už trénuje i s áčkom. „Najhoršie si už pretrel,“ vrazil jeho agent Juraj Vengloš.

Klub Hronec, Klub: Birmingham City, **Vek:** 16. Odchovanec Interu Bratislava patrí k najväčším talentom nováčika Premier League. Ofenzívny záložník hrával s o dva roky staršími i za béčko, kde bol najmladším hráčom. Trénoval i s prvým tímom. „Tréner Alex McLeish o ňom vie. V budúcej sezóne by už mohol dostať šancu v pohárovom zápase i v áčku,“ myslí jeho agent Kovarovič. Slovenskí tínedžeri ochutnávajú futbal v slávnych kluboch. Miroslav Stoch (FC Chelsea) a Vladimír Weiss (Manchester City) už okúsili i anglickú najvyššiu súťaž. Majú pritom iba deväťnásť.

Iba šestnásťročný Košičan Milan Lalkovič žiarí v akadémii londýnskej Chelsea. Bratislavčan Róbert Mak je najlepším strelcom

juniorky Manchestru City. Richard Lásik je tvorcom hry dorastencov v talianskej Brescii. V Európe je o mladých Slovákov záujem, majú dobrý imidž. Do cudziny ich uteká čoraz viac. Dôvod? Rýchlo sa adaptujú, naučia reč. „Sú zodpovední a disciplinovaní. Poctivo trénujú a neftákajú sa. Majú lepší mentalitu ako iné národnosti. Podporujú ich rodičia,“ vrazil licenčný agent Emil Kovarovič, ktorý zastupuje v cudzine 12 mladíkov.

Slováci patria v Európe medzi najzidanejších. Momentálne ich preferujú i pred Čechmi. Najviac hráčov vyslal do cudziny Inter Bratislava. Do sveta dnes odchádzajú čoraz mladší hráči. Niektorí nemajú ani pätnásť, spríevod im robia rodičia. Najviac mladíkov putuje do Anglicka. „Optimálne je odísť vo veku 15 až 16 rokov. Je to nevyhnutné pre anglický systém. Od šestnásť sa tam začína škola,“ tvrdí Kovarovič.

O mladých je dobre postarané. „Dostávajú kompletný finančný balík, ktorý pokrýva náklady na pobyt, stravu, výstroj, poistenie, ubytovanie, letenky, návštevu rodičov či vreckové pre hráčov.“

Podľa Kovaroviča pobyt v cudzine mladíkom prospieva. I keď väčšina z nich neodohrá za prvý tím ani minútu a vracajú sa späť. „V cudzine zostane asi 20 percent hráčov, zvyšok sa vráti. Hráči sa nestratia, ale uplatnia sa v prvých ligách iných krajín.“

Jeho kolega vo futbalovom biznise Juraj Vengloš je skeptickejší. „Nemyslím, že by bol o mladých väčší záujem ako v minulosti. Je však viac možností. Niekedy odchádzajú aj menej kvalitní hráči a potom ďalším kazia meno,“ tvrdí Vengloš, ktorý je napríklad manažérom Mareka Hamšíka či Vladimíra Weissu mladšieho.

Vývoz mladých hráčov má však i svojich odporcov. „Hlavne u 15- a 16-ročných je to riziko. Chýba im rodina i citová väzba. Väčšinou sa v cudzine trápi. Jedinec musí byť mentálne a fyzicky na úrovni, aby zvládol takúto zmenu. Veľa hráčov sa zmení, a väčšinou k horšiemu,“ povedal mládežnícky tréner Rudolf Novák, ktorý nie je proti odchodu starších hráčov.

„Pri odchode by mali mať minimálne sedemnásť.“ Podobný názor má jeho kolega Igor Bóibik.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont.
(416) 466-0330

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravky.ca

www.zpravky.org

Předchozí číslo v PDF

www.11.satellite1-416.com

www.11.zpravky.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

We are a leading provider of all-inclusive logistics and distribution solutions with regularly scheduled service between Czech Republic and North America.

We also offer local residential and commercial moving in Toronto and surrounding areas or anywhere within North America.

We offer a free on-site consultation. To help you address any packing, moving and storage concerns. Fully insured, we make any move a breeze!

Planning to move?
Need a short-term storage?

Call Luba at: 905-361-2743

TRANS-COM TRANSPORT LTD.
1360 Kamato Road
Mississauga, ON L4W 1Y1
Fax: (905) 361-2753
Email: sales@tct-ltd.com
www.tct-ltd.com